

LOKAAAL

lokaal,
een sterk
verhaal
WWW.VVSG.BE

Alle kinderen in de opvang

Lokale belastingen: **niet om te pesten**

Veiligheid volgens burgemeesters Termont en Buyse

Stappenplan **voor sociale verhuurders**

I.R.S

Europalaan 73 - 9800 Deinze (B)

Tel 0032 (9) 321.99.21

Fax 0032 (9) 371.97.61

E-mail info@waterdicht.be

On-line www.waterdicht.be

RUBBER: UW PLAT DAK 50 JAAR WATERDICHT !

OVERZICHT AANBOD EN MOGELIJKHEDEN VAN I.R.S-EPDM-SYSTEMEN

UW EPDM DAK MET 100% HELDER
REGENWATER RECUPERATIE :
INFO 09.321.99.21

UW DAK WORDT TUIN !

www.waterdicht.be

BART LASUY

Ann Van Driessche werkt in kinderdagverblijf 't Sloeberke in Gent. Voor de foto heeft ze even de tijd om ook eens op de speelmat te liggen.

5 **Opinie:**
Lokaal pact

KORT LOKAAL

6 Nieuws, print & web,
perspiraat, column

ORGANISATIE

- 12 Gemeenten willen met lokale belastingen niet pesten
- 15 Gemeentelijke participaties in kaart
- 17 Vrije tribune:
Weg met de openbare thuiszorg?

FORUM

- 18 Interview: Wij raden iedereen aan burgemeester te worden
- 22 Forum kort
- 23 Praktijk in Leuven
- 24 Lokale raad
- 25 Geknipte politica Yvette Luybaert

WERKVELD

- 26 Kinderopvang: iedereen welkom
- 29 De donderdag van Dirk Casier
- 30 Praktijk in Gent
- 31 Stappenplan voor het nieuwe besluit sociale verhuur
- 32 Gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen in de praktijk: wonen aan het water in Boom

WETMATIG

- 35 Berichten, boekbesprekingen
- 42 Agenda & Triljoen

STEFAN DEWICKERE

12
Gemeenten willen met lokale belastingen niet pesten

Lokale belastingen zijn beslissingen van 308 autonome gemeenten om eigen belastingen te innen. De zin en onzin van een lokale belasting moet dan ook belasting per belasting en bestuur per bestuur afgewogen worden.

18

We raden iedereen aan burgemeester te worden

Daniël Termont en Piet Buyse zijn sinds een jaar burgemeester in respectievelijk Gent en Dendermonde en dus verantwoordelijk voor de veiligheid in hun stad. Ze hebben ondertussen meer respect gekregen voor de politie, geloven in de brandweershervorming en leren hun stad tot in de kleinste hoekjes kennen.

BART LASUY

STEFAN DEWICKERE

26
Kinderopvang: iedereen welkom

De plaatsen in de kinderopvang zijn beperkt. Wie krijgt voorrang? Zelfs een objectief toelatingscriterium zoals inschrijfdatum werkt discriminerend voor bepaalde groepen. Voor generatiearme ouders zijn er bovendien nog meer drempels.

h a n d b o e k

LOKAAL JEUGDBELEID

Het ultieme naslagwerk voor elke jeugddienst. Het jeugdbeleid en het jeugdwerkbeleid krijgen in de Vlaamse steden en gemeenten steeds meer aandacht. Niet alleen hebben alle besturen een schepen van Jeugd, de meeste gemeenten hebben ook een verantwoordelijke ambtenaar of jeugdconsulent ter beschikking. Maar het uitbouwen van een degelijk lokaal jeugdbeleid is lang niet altijd eenvoudig: de maatschappij evolueert voortdurend en er moet rekening gehouden worden met heel wat spelers op verschillende niveaus. Dit handboek, dat alle relevante, actuele informatie bundelt, helpt u door de bomen opnieuw het bos te zien.

Jeugdbeleid: niet louter jeugdwerk. Met de komst van het Decreet Lokaal Jeugdwerkbeleid in 1993 verwierf het jeugdbeleid een evidente plaats in de Vlaamse steden en gemeenten. Het decreet focuste in eerste instantie op de ondersteuning van het lokale jeugdwerk, maar een lokaal jeugdbeleid is ruimer dan een jeugdwerkbeleid. Het heeft ook als doel de aandacht voor kinderen en jongeren in andere beleidssectoren (sport, cultuur, welzijn, ruimte, enzovoort) hoog te houden. Een laatste wijziging van het Decreet Lokaal Jeugdbeleid kwam hieraan tegemoet. Jeugdbeleidsplannen maken vanaf nu in twee grote hoofdstukken (het jeugdwerkbeleid en het jeugdbeleid) de intenties van het gemeentebestuur duidelijk.

Een complex veld van actoren. Lokaal jeugdbeleid kan maar succesvol zijn als het tot stand komt vanuit een intens overleg en nauwe samenwerking tussen de verschillende betrokken spelers: de mandatarissen (in eerste instantie de schepen van jeugd), de ambtenaren (de jeugdconsulent) en het maatschappelijke middenveld (in eerste instantie het jeugdwerk). Het zijn zij die op het terrein zorgen voor de concrete realisaties die kinderen en

jongeren ten goede komen. Ze moeten hierbij wel rekening houden met de vragen en wensen van verschillende andere actoren, (bijkomende) regelgeving, nieuwe Vlaamse prioriteiten, maatschappelijke evoluties, enzovoort. Lokaal jeugdbeleid is dus geen gemakkelijke klus!

Een gespecialiseerde redactie. Om deze lokale spelers te ondersteunen bij het uitbouwen van een lokaal jeugdbeleid sloegen de Vereniging van Vlaamse Jeugddiensten en -Consulenten vzw, de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten vzw en het Agentschap Jeugd van de Vlaamse Gemeenschap de handen in elkaar voor een Handboek Lokaal Jeugdbeleid.

Een praktisch werkinstrument. Het handboek Lokaal Jeugdbeleid bevat alle actuele informatie over relevante regelgeving en achtergrondinformatie over allerhande aspecten in verband met het voeren van een lokaal jeugd- en jeugdwerkbeleid. Het boek is losbladig, kan snel en efficiënt geraadpleegd worden en wordt geactualiseerd waar nodig. Het werk bevat ook een cd-rom met wetgeving en kant-en-klare modelformulieren.

BESTELBON

Stuur of fax deze strook naar: Uitgeverij Politeia, Ravensteingalerij 28, 1000 Brussel, fax 02 289 26 19.

... ex. van het handboek "Lokaal Jeugdbeleid" aan 49 euro *

Naam

Functie

Organisatie

E-mail

Tel.

Adres

BTW

Datum

Handtekening

* De bijwerkingen tegen de prijs van 0,44 euro/blz. en 24 euro per cd-update worden mij automatisch opgestuurd tot schriftelijke wederopzegging van het abonnement. Prijzen inclusief btw en exclusief verzendingskosten. Prijzen geldig tot 31.12.2007, consulteer onze website voor actuele prijzen.

STEFAN DEWICKERE

Mark Suykens is directeur van de VVSG

VVSG onderhandelt over financieel pact

Op het moment dat we dit stuk schrijven, start het eerste gesprek tussen de VVSG en de Vlaamse regering om te komen tot een financieel pact met de gemeenten.

Met dit pact wil de Vlaamse regering van de gemeenten enkele zeer duidelijke garanties over lokale fiscaliteit, in ruil voor een schuldovername van 612 miljoen euro en extra middelen ter compensatie van de Eliaheffing. In de

onderhandelingstekst van de Vlaamse regering is sprake van het niet-verhogen van de belastingtarieven in 2009, het afschaffen van de forfaitaire belasting op huisvuil, geen nieuwe forfaitaire gezinsbelastingen, geen belasting op kantoorruimten en op tewerkgesteld personeel en het voeren van een bedrijfsvriendelijke en transparante fiscaliteit.

De VVSG is zeker opgetogen over de financiële tegemoetkoming van de Vlaamse regering aan de gemeenten. Wij gaan de onderhandelingen constructief tegemoet om tot een evenwichtig voorstel te komen

waar alle Vlaamse gemeenten kunnen instappen. Maar principieel zijn er toch belangrijke kanttekeningen te maken, zowel op korte als middellange termijn. Vooreerst moeten we zeer voorzichtig zijn met centrale uniforme ingrepen in de lokale fiscaliteit: zij kunnen soms erg nefaste effecten hebben voor individuele gemeenten.

Ten tweede blijven we vragen dat de gemeenten ook bevoegdheid krijgen in de vennootschapsbelasting als alternatief voor de bestaande gemeentelijke bedrijfsbelastingen. Zowel de toenemende vervennootschappelijking van private inkomens als de noodzaak dat bedrijven zoals burgers bijdragen aan de gemeentelijke inkomsten in ruil voor de dienstverlening zijn hiervoor doorslaggevende argumenten.

Ten slotte is de Vlaamse tegemoetkoming zeker welkom, maar op middellange termijn zijn de financiële uitdagingen voor de gemeenten door de waterzuivering en de vergrijzing zo groot dat een structurele herfinanciering van de gemeenten in de volgende Vlaamse regeerperiode absoluut noodzakelijk is. |

In de volgende Vlaamse regeerperiode is een structurele herfinanciering van de gemeenten absoluut noodzakelijk.

LOKAAL is het magazine en ledenblad van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten vzw en verschijnt tweemaal per maand
Paviljoenstraat 9, 1030 Brussel
T 02-211 55 00 • F 02-211 56 00

lokaal@vvsb.be
www.vvsb.be

Verantwoordelijk uitgever
Mark Suykens, directeur VVSG

Bladmanagement
Jan Van Alsenoy

Abonnementen
VVSG-leden: 78 euro,
vanaf 10 ex. 65 euro;
niet-leden: 145 euro
VVSG, Nicole Van Wichelen
T 02-211 55 43

Regie vacatures
VVSG, Nicole Van Wichelen,
T 02-211 55 43

Regie advertenties
Cprojects&Advertising,
Peter De Vester,
Evelyn Van Riet
T 03 326 18 92,
media@cprojects.be

Hoofredactie
Marlies van Bouwel

Redactiesecretariaat
Inge Ruiters, T 02-211 55 44

Eindredactie
Marleen Capelle

Kernredactie
Pieter Plas, Inge Ruiters,
Jan Van Alsenoy, Marlies van Bouwel,
Bart Van Moerkerke

Columnisten
Johan Ackaert, Pieter Bos

Illustraties
Bart Lasuy, Stefan Dewickere, Layla
Aerts (fotografen), Nix (cartoonist),
Pol Despeghel (schilder)

Vormgeving
visueel denken (Gent)

Drukwerk
Schaubroeck (Nazareth)

Lokaal wordt gedrukt op het kringlooppapier Cyclus

VVSG-bestuur
Jef Gabriels, voorzitter
Sas van Rouveroi, voorzitter
raad van bestuur
Theo Janssens, voorzitter
afdeling OCMW's

Ondertekende artikels verbinden alleen de auteurs. Reacties zijn welkom. De redactie zal deze naar eigen inzicht al dan niet opnemen, inkorten of er melding van maken. Niets uit deze uitgave mag worden gereproduceerd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, elektronische drager of op welke wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Met de steun van
Dexia en Ethias,
partners van de VVSG

Gemeentelijke websites: visie en daadkracht maken het verschil

Van de 308 Vlaamse en 19 Brusselse gemeenten heeft Gent de beste website. Dat blijkt uit de eGov Monitor Lokale Besturen 2007. Deze jaarlijkse doorlichting van 327 steden en gemeenten door Indigov leert dat de kwaliteit van de gemeentelijke sites erg langzaam verbetert.

Dit jaar staat Gent op nummer één in de rangschikking. Gent heeft zijn site knap vernieuwd en scoort goed op alle onderzochte onderwerpen. Je vindt er een grote hoeveelheid informatie en dien-

In websites investeren loont. Centrumsteden doen dat, ze staan dan ook hoog in de rangschikking.

sten via meervoudige zoekstructuren. Toch blijft hij ondanks een massaal aanbod aan informatie gebruiksvriendelijk en trendy. Als grote stad heeft Gent duidelijk fors geïnvesteerd in de site, maar het resultaat getuigt ook van

een goed doordachte visie. Voor schep en Fatma Pehlivan is dit het resultaat van een jarenlange investering: 'We investeren in goede kwaliteit voor alle Gentenaars. Met die website doen we nu dag in dag uit aan dienstverlening, zelfs in het weekend.' Ze nuanceert meteen het resultaat: 'We hebben natuurlijk het voordeel een grote stad te zijn met een eigen informaticasysteem.' Niet alle steden en gemeenten

kunnen immers dezelfde middelen inzetten. Grote besturen geven per inwoner (33 euro) meer uit aan de website dan kleine (9 euro). In websites investeren loont: de centrumsteden doen het in de rangschikking gemiddeld goed.

Toch springt Zwijndrecht met een totaal vernieuwde website vanuit het niets naar de tweede plaats. 'De vorige website was tot stand gekomen dankzij een wedstrijd in de gemeente. Er was ook maar één persoon die de berichten op de website kon plaatsen,' zegt communicatieambtenaar Marc van Daele. Begin 2006 is hij

begonnen met de nieuwe website die in augustus 2006 online is gegaan. Nu houden alle diensten de website up-to-date, er is een parallelle website voor de jeugd, het intranet wordt ontwikkeld en alle OCMW-diensten worden geïntegreerd. Vanaf januari komt er ook een extranet voor de raadsleden.

Nog andere kleinere gemeenten halen de top 10 zoals Kampenhout of Lennik. Edegem en Zwalm gooien hoge ogen met hun e-loket.

E-loket is mager beestje

Voor deze rangschikking hebben de onderzoekers in de loop van de maanden mei en juni de inhoud van alle gemeentelijke websites geanalyseerd. Tegelijkertijd hebben ze de beleidsplannen bij de nieuwe bewindsploegen doorgelicht. Ze vinden het verontrustend dat veel gemeenten geen welomlijnd beleidsplan hebben voor de invoering van nieuwe informatietechnologieën. Verder vormen de opzet van een e-loket en de elektronische dienstverlening nog grote problemen.

De gemeenten boeken gelukkig ook vooruitgang. Het gebruik van de website als (multimediaal) nieuwsplatform verbetert. Zowel in zachte (vrije tijd, cultuur en toerisme) als in harde sectoren (lokale economie) nam het aanbod aan informatie gevoelig toe. Er kan veel meer gemaild worden van burger naar bestuur en omgekeerd. Veel lokale besturen verkennen ook de nieuwere, populaire internettoepassingen als web-tv, YouTube, Google Maps of Skype. Gemeenten willen meer ondersteuning van de Vlaamse/Brusselse en federale overheid om standaarden vast te leggen, zodat de interbestuurlijke data-uitwisseling vlotter wordt. Ook met concrete toepassingen, applicaties op maat en goede voorbeelden zouden veel gemeenten gemakkelijker hun webtoepassingen kunnen verbeteren.

Marlies van Bouwel

→ De volledige studie kan besteld worden bij anne.struyven@indigov.be, prijs: 275 euro (excl. 6% btw). Gemeentebesturen ontvangen naast het algemene rapport ook gratis een maatrapport.

HEBT U NOG VRAGEN OVER DE VRIJWILLIGERSWET?

De vrijwilligerswet is sinds 1 augustus 2006 van toepassing. Inmiddels zijn er al wijzigingen doorgevoerd, onder meer op de wettelijke maxima voor kostenvergoeding. Sinds 1 januari bedraagt deze maximaal 29,05 euro per dag en 1161,82 euro per jaar. In opdracht van Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gezin, Steven Vanackere organiseert het Vlaams Steunpunt Vrijwilligerswerk vzw infosessies *vrijwilligerswet*. Dit aanbod staat open voor private organisaties en lokale besturen maar ook voor feitelijke verenigingen die met vrijwilligers werken. De infosessie beslaat een programma van 2 tot 2,5 uur en kan zowel overdag, in de week als tijdens het weekend of 's avonds gepland worden. Een sessie aanvragen kan via lien.madou@vsvw.be of op 03-218 59 01. De plaats, de duur en de data worden in onderling overleg vastgesteld. De kostprijs bedraagt slechts 25 euro. Dit aanbod is geldig tot 1 oktober 2008.

→ www.vrijwilligerswerk.be

Gemeentelijke belastingtarieven stijgen

De gemiddelde aanslagvoeten van de aanvullende personenbelasting (APB) en de opcentiemen op de onroerende voorheffing (OV) liggen dit jaar duidelijk hoger dan in 2007. Dat blijkt uit de gegevens die zowat 240 Vlaamse gemeenten aan de VVSG bezorgden.

De gemiddelde APB bedroeg in 2007 7,13%. Op basis van de gegevens waarover we vandaag beschikken (244 op 308 gemeenten of 79,2%), zou dit cijfer in 2008 stijgen naar 7,14%. Dat is het gevolg van tariefverhogingen in 23 gemeenten en belastingverlagingen in elf besturen. Vorig jaar, in 2007, verhoogden slechts elf Vlaamse gemeenten hun APB-tarief. Ter vergelijking: in de jaren 2001 en 2002, de eerste twee jaar van de vorige legislatuur, steeg de APB telkens in 68 gemeenten.

Voor de OV ziet de situatie er als volgt uit. Op basis van de tarieven van 242 gemeenten zou het gemiddelde toenemen van 1308 naar 1325 opcentiemen. Er zijn al

39 Vlaamse gemeenten die de OV dit jaar verhoogden. Een viertal daarvan keurden tegelijkertijd een verlaging van de APB goed. Tariefdalingen voor de OV zijn er voorlopig in drie Vlaamse gemeenten. Voor de OV is het verschil met de beginperiode van de vorige gemeentelijke bestuursperiode spectaculair. In 2001 en 2002 kenden we nog respectievelijk 96 en 112 gemeenten die de OV verhoogden.

De VVSG verzamelt alleen gegevens van de APB en OV. We weten dat veel besturen ook op andere elementen van de fiscaliteit bijsturingen doorvoeren. Een lijn is daar voorlopig niet in te trekken. Wel blijkt er een vrij algemene stijging te zijn van de gemeentelijke saneringsbijdrage voor drinkwater. Een deel van bovenstaande gegevens is gebaseerd op politieke akkoorden, zonder bevestiging door de gemeenteraad. Vandaar dat de VVSG voorlopig geen individuele tarieven per gemeente verspreidt.

Jan Leroy

Toegankelijkheidslabel voor toeristische verblijven

Om mensen met een handicap te helpen in hun zoektocht naar een toegankelijk vakantieverblijf, lanceert Vlaams minister van Toerisme Geert Bourgeois het toegankelijkheidslabel voor toeristische verblijven. Begin januari wil Bourgeois de eerste labels uitreiken. Het bekende toegankelijkheidssymbool, de witte rolstoel op blauwe achtergrond, miste effect omdat iedereen het aan zijn deur kan hangen, ook als de toegankelijkheid te wensen overlaat.

Daarom wordt het gebruik van een nieuw, inclusief label strikt gecontroleerd. Toeristische verblijven die het toegankelijkheidslabel willen verwerven, worden onderworpen aan een doorlichting door specialisten, de zogenaamde toegankelijkheidsmeters. De doorlichting gebeurt aan de hand van criteria. Verblijven die op alle essentiële cri-

teria zonder meer positief scoren, krijgen van Toerisme Vlaanderen een A+-comfortlabel. Verblijven die op de essentiële criteria positief scoren, maar waar toch verbetering mogelijk is, krijgen een A-basislabel. Naast het A+-label en het A-basislabel, is er nog het i-label. Dat label wordt toegekend

aan verblijven die voor sommige criteria een negatieve score halen. Toch kan hun accommodatie geschikt zijn

voor bijvoorbeeld mensen met een beperkt gezichtsvermogen of voor mensen met kleine motorische beperkingen. De gedetailleerde informatie over het verblijf geeft uitsluitend. Vandaar het 'i'-label, dat staat voor informatie.

Stephen Lodewijk

→ www.toegankelijkvlaanderen.be

► Zorg voor allochtone ouderen

Het boek *Zorg voor allochtone ouderen* schetst de maatschappelijke positie van allochtone ouderen en brengt de specifieke behoeften van deze

seniengroep in kaart, o.m. rond ziektebeleving en ziektegedrag, de verhouding tussen seksen, religieuze opvattingen en gebruiken, voeding,

taal en communicatie. De auteur stipt knelpunten en impasses aan in de verhouding tussen de geschetste behoeften en het huidige aanbod van de zorgsector. Via een bespreking van goede praktijken en hulpmiddelen voor de ontwikkeling van een visie op diversiteit en interculturalisering wil het boek daarvoor mogelijke oplossingen aanreiken, zowel op het niveau van het individu en van de organisatie als van het beleid. Als zodanig is het een nuttig handboek voor wie wil werken aan de interculturalisering van onze dienst- en zorgverlening voor ouderen.

D. Talloen, *Zorg voor allochtone ouderen*, uitgeverij Kluwer, Mechelen, 13,80 euro, te bestellen via minderheden@oost-vlaanderen.be

► Cultuurtoerisme

Cultuurtoerisme maakt sinds de jaren '80 van de vorige eeuw een ongekende groei door. Deze nieuwe, herziene druk van *Cultuurtoerisme* biedt een algemeen toepasbare typologie van het cultuurtoeristische aanbod (attracties

en evenementen), een marktgerichte analyse van de cultuurtoeristische vraag (vakantie en cultuurbeleving) en het cultuurtoeristische product (in bedrijfsleven en overheidsbeleid). Het weegt de voor-

en nadelen van toerisme voor cultuur kritisch af en biedt een overzicht van de duurzame oplossingen die zijn ontwikkeld om de snelle groei van het cultuurtoerisme in goede banen te leiden. Het boek bevat voorbeelden en casestudies uit Nederland en België, alsook uit andere landen en werelddelen.

W. Munsters, *Cultuurtoerisme*, uitgeverij Garant, Antwerpen-Apeldoorn, 19,50 euro

Steden en gemeenten winnaars Prijs Bouwheer 2007

Voor de derde editie van de Prijs Bouwheer sleepten de lokale besturen alle hoofdprijzen in de wacht. De Vlaamse Bouwmeester riep uitsluitend projecten met gemeentelijke bouwheren tot laureaat uit. Het deelnemersaantal van de lokale besturen was deze keer ook zeer groot. Liefst twee op drie van de ingediende projecten waren afkomstig van gemeentebesturen of gemeentelijke instellingen en OCMW's. Alleen een inhaalbeweging voor infrastructuurprojecten en projecten uit de welzijns-, huisvestings- en onderwijssector is nog wenselijk.

Met de Prijs Bouwheer wil de Vlaamse Bouwmeester hoogstaand stedenbouwkundig, landschapelijk en architecturaal kwaliteitsbeleid

bij overheidsopdrachten aanmoedigen en belonen. De projecten zijn ingedeeld in volgende categorieën: nieuwbouw, hergebruik of herbestemming, publieke

ruimte en kunst in opdracht. Door hun deelname krijgen de bouwheren de kans om met hun realisaties naar buiten te treden. Tijdens de editie 2007 mochten zowel publieke als semi-publieke bouwheren deelnemen met een project in Vlaanderen of Brussel, dat gerealiseerd werd tussen 1 mei 2004 en 1 mei 2007.

57 procent van de inzendingen kwam van gemeentebesturen of gemeentelijke instellingen zoals een autonoom gemeentebedrijf of een politiezone. Sa-

Geïntegreerde opdracht: Antwerpen

Het krottenbeleid Antwerpen concentreert zich op de wijken Antwerpen-Noord, Schipperskwartier, Oud-Borgerhout, Deurne-Noord en het Dokske in Merksem. Tien jonge architectenbureaus werken samen aan een leefbaar en aantrekkelijk Antwerpen door renovatie, afbraak en nieuwbouw en verkoop van de panden. Voor de jury is dit project een goed voorbeeld voor andere steden want door de verbouwing van kleinere rijwoningen ontstaat een sneeuwbal effect in de buurt. Het doelpubliek zijn jonge gezinnen met kinderen die in de stad willen wonen.

Nieuwbouw: Merksplas

Het Gemeenschapscentrum Merksplas ligt in het centrum van het dorp. Het centrum is uitgerust met een zaal, een bibliotheek, een cafetaria en polyvalente ruimtes zoals een repetitieruimte. De bouwheer wilde een laagdrempelige ontmoetingsplaats met levendig en volks karakter bouwen. De ambitie bestond er vooral in de markt als plein te laten functioneren en niet als parkeerterrein. De jury vond het gebouw zeer goed geïntegreerd in de publieke ruimte. De ingreep werkt kernversterkend, heeft meer impact dan het project zelf en structureert meer. Dit project is interessant qua opdrachtgeverschap.

Hergebruik/herbestemming: Antwerpen

Robbrecht & Daem architecten hebben het Sint-Felixpakhuis op het Eilandje in Antwerpen gerestaureerd en gerenoveerd als archiefdienst. Het gebouw functioneert als fysieke link en inhoudelijke brug tussen de oude stad en de nieuwe ontwikkelingen in de buurt zoals het MAS. In dit beschermde monument vind je het stadsarchief, een openbare bibliotheek, horeca, kleine winkels en polyvalente ruimtes. Voor de jury toonde het Antwerpse stadsbestuur zich als een voorbeeldig bouwheer want de duurzame invulling beantwoordt helemaal aan de oorspronkelijke functie en het doel van het gebouw.

TWEDE OPROEP PROJECTEN DUURZAAM AFVAL- EN ENERGIEBEHEER

Het Fonds voor Duurzaam Afval- en Energiebeheer ondersteunt jaarlijks projecten die een aantoonbaar en blijvend milieurendement inzake energie- of afvalbeheer beogen. Het Fonds wil in het bijzonder vernieuwende partnerschappen stimuleren. Een partnerschap kan innovatief zijn doordat minder evidente partners elkaar vinden, zoals een milieubeweging en een beroepsfederatie. Ook samenwerking tussen gemeenten of binnen een onderwijskoepel of beroepsfederatie kan een reële meerwaarde bieden. Een overheid kan zelf geen project indienen maar wel optreden als partner. Per project bedraagt de subsidie maximaal 25.000 euro. Kandidaturen indienen kan tot 15 februari.

→ www.kbs-frb.be

men met de OCMW's zorgden de lokale besturen voor twee derde van de inzendingen. De Vlaamse overheid diende dertien projecten in of 11 procent, even veel als de welzijns- en gezondheidsinstellingen. De huisvestingssector was goed voor 5 procent, scholen voor 3 procent. In de categorie 'andere' namen de vzw's Muziekclub 4AD Diksmuide en Toerisme Lommel deel. Slechts dertien inzendingen gebeurden via de architect of de financier. Dit betekent dat in 86 procent van de inzendingen de bouw-

heer zelf de kandidatuur indiende. Van de 117 inzendingen overheerste de provincie Antwerpen met 40 procent. De provincies West- en Oost-Vlaanderen volgden een gelijke tred met elk ongeveer 20 procent. De provincie Limburg vertegenwoordigde 15 procent. Het laagste aantal inzendingen kwam uit het centrum van het land. Brussel en Vlaams-Brabant dienden maar 5 procent van alle projecten in.

Inge Ruiters

Publieke ruimte: Oostende

In opdracht van het stadsbestuur Oostende renoveerden Technum nv en Denis Dujardin het Oostendse 19-eeuwse Maria Hendrikkapark, 37 hectare groot. Dit beschermde monument bevat drie vijvers en vier zones: ontspanning, historisch karakter, natuurontwikkeling en gezinsplein. De herinrichting versterkt de aanwezige kwaliteiten en zoekt tegelijk naar nieuwe mogelijkheden zoals de organisatie van publieke evenementen. Voor de jury is de aansluiting met de omliggende woonwijken bijzonder goed geslaagd. De brug die de Belgische staalprijs van 2006 won, is cruciaal in de shortcut van de ene kant naar de andere kant van de stad.

Kunst in opdracht: Gent

Kunst op vijf Blinde Muren is een kunstproject in Gent. Na een publieke oproep kozen vijf Gentenaars een blinde muur uit hun eigen buurt voor een kunstobject. Als vzw De Nieuwe Opdrachtgevers formuleerden ze de kunstopdracht, kozen zelf een geschikte kunstenaar en bemiddelden tussen hun buurt en de kunstenaar. Voor de jury klopt de aanpak met het karakter van de stad. Op de foto 'Ergens is het beter' van Loek Grootjans. Het smalle trapje tegen een betonmuur geeft toegang tot een wachtzaaltje naar de hemel en verwijst naar de historische betekenis van de buurt, waar eeuwenlang mensen aan de rand van de maatschappij leefden.

SUBSIDIES VOOR PROJECTEN NIEUWKOMERS UIT DERDE LANDEN

Het Europese Integratiefonds ondersteunt projecten die specifieke inspanningen doen voor nieuwkomers uit derde landen. Het betreft projecten gericht op de verruiming van de toegang tot de arbeidsmarkt en tot taalonderricht. De subsidies liggen tussen 80.000 euro en 500.000 euro met een maximum van 80% per project. Een subsidieaanvraag indienen kan tot 30 januari.

➔ www.vvsg.be, knop beleidsthema's, internationaal, nieuws

▶ Jaarboek Armoede en Sociale Uitsluiting 2007

De nieuwe editie van het Jaarboek Armoede en Sociale Uitsluiting biedt zoals steeds een overzicht van de recente ontwikkelingen in de feiten en het beleid omtrent armoede en sociale uitsluiting in Vlaanderen. Daarnaast gaat deze editie dieper in op het fundamentele, maar onderbelichte

thema 'Armoede en Gezondheid'. Het Jaarboek 2007 bekijkt de socio-economische verschillen in gezondheid, ziekte en de toegankelijkheid

van de gezondheidszorg in Vlaanderen. De specifieke situaties van bepaalde bevolkingsgroepen (waaronder ook etnische minderheden en thuislozen) krijgen hierbij bijzondere aandacht. Het boek behandelt verder de 'sociale gezondheid' van mensen in armoede.

J. Vranken, G. Campaert, K. De Boyser, D. Dierckx (red.), Jaarboek Armoede en Sociale Uitsluiting 2007, Universiteit Antwerpen – OASes, uitgeverij Acco, Leuven, 34 euro

▶ Toolbox: werken aan diversiteit

Veel steden en gemeenten zoeken naar manieren om beter te communiceren met al hun bevolkingsgroepen. Hoe ga je als gemeente om met etnisch-culturele verschillen in de samenleving? Hoe stem je beleidsplannen over jeugd, sport of cultuur beter af op etnisch-culturele diversiteit? En welke projecten bedachten ze in Antwerpen, Brussel, Oostende, Mol of Willebroek om de diversiteit van de bevolking beter in beeld te brengen? Om lokale besturen te ondersteunen bij het omgaan met etnisch-culturele diversiteit ontwikkelde het Vlaams Minderhedencentrum (VMC) nu de Toolbox, een nuttig nieuw werktuig voor interculturelisering in de praktijk. De Toolbox focust op lokaal beleid, wonen, inburgering, onderwijs, welzijn, rechtspositie, samenleven en werk. Veel aandacht gaat ook naar werken aan beeldvorming.

www.vmc.be/toolbox

“Ik wens alle Antwerpenaren een fantastisch jaar, en alle niet-Antwerpenaren een city-trip naar Antwerpen. Dan is hun jaar ook fantastisch!”

Patrick Janssens, burgemeester van Antwerpen – Gazet van Antwerpen 7/12

“In Dubai zijn ze het toerisme van de toekomst aan het bouwen, daar durven ze nog dromen. In ons land bestaan dromen niet meer.”

Burgemeester Leopold Lippens van Knokke-Heist is voorstander van nieuwe hoogbouw-woonprojecten aan de kust – Het Laatste Nieuws 14/12

“De traditionele as van het kwade tussen Antwerpen, Brussel en Charleroi bestaat niet meer. Het hinterland wordt steeds gevaarlijker.”

Glenn Audenaert, directeur van de federale gerechtelijke politie over de uitbreiding van het grootbanditisme naar de periferie – De Morgen 6/12

“De rol van de gemengde intercommunales, en vooral de belangenvermenging die ze teweegbrengt tussen de privé- en de overheidssector, is een van de grootste pijnpunten van de energiesector in België. Een burgemeester die een contract moet afsluiten voor de levering van elektriciteit, staat voor een dilemma. Hij moet de wet op de overheidsopdrachten naleven, maar als hij voor een andere leverancier dan Electrabel kiest, doet hij ook zijn eigen inkomsten dalen.”

Luc Barbé (Ecolo) – Knack 12/12

“Of ze nu in Brussel, Nairobi of Shanghai leeft, de vrouwelijke stedeling is een potentiële hefboom voor een aangename leven in de stad. Steden die leefbaar willen blijven, zetten maar beter vrouwen aan het stuur.”

Brussels staatssecretaris Brigitte Grouwels (CD&V) naar aanleiding van het door haar georganiseerde internationale forum Dynamic Cities Need Women – De Morgen 4/12

VVSG-vorming lokaal sociaal beleid

Ook in 2008 biedt de VVSG ondersteuning over lokaal sociaal beleid. In eerste instantie focussen we op het werken aan een toegankelijke dienst- en hulpverlening. De VVSG zal in de periode februari-maart starten met een praktische vorming voor medewerkers van lokale besturen die belast worden met de opdracht het concept van sociaal huis (het actieprogramma voor een toegankelijke dienst- en hulpverlening) uit te werken. Na de praktische vorming worden opvolgmomenten georganiseerd, waar u de situatie in uw gemeente kunt bespreken en ervaringen kunt uitwisselen met collega's.

De VVSG ontwikkelt in 2008 samen met een stuurgroep ook een praktische handleiding met praktijkvoorbeelden, checklists en stappenplannen.

Op de VVSG-Trefdag, 17 april 2008, wordt het thema toegankelijke dienst- en hulpverlening uitgebreid behandeld. U kunt er ook terecht met concrete vragen over de uitwerking van het concept sociaal huis in uw gemeente. Dit ondersteuningsprogramma loopt in samenwerking met de Vlaamse overheid, departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

Peter Sels

SUBSIDIES VOOR GEZONDE VOEDINGSGEWOONTEN EN MEER LICHAAMSBEWEGING

Het Fonds voor Voeding en Welzijn van de Federatie Voedingsindustrie en de Koning Boudewijnstichting verleent steun aan Belgische projecten die gezonde voedingsgewoonten en voldoende lichaamsbeweging bevorderen. Deze derde projectoproep richt zich op bestaande en duurzame projecten die zowel een gezond voedingspatroon als voldoende lichaamsbeweging promoten in een afgebakend territorium in België zoals een school en een gemeente of een OCMW. Het totale budget voor deze oproep bedraagt 50.000 euro, een project kan maximaal 5000 euro steun ontvangen. Kandidaturen indienen kan tot 20 februari.

→ www.kbs-frb.be

25.000 euro taxussnoeijsel voor Kom op

De actie Taxus tegen Kanker heeft al 25.000 euro opgebracht. In 48 gemeenten brachten particulieren hun taxussnoeijsel naar het containerpark. Dit bracht niet alleen 25.000 euro op voor Kom op tegen Kanker maar ook de nodige basisgrondstof voor belangrijke antikankermedicijnen.

Europese prijs: Water in historische steden

Het Comité van de Regio's reikte voor de eerste keer de European Regional Cultural Champion Award uit. De ingediende projecten werden beoordeeld op criteria zoals innovatie, zorg voor milieu, inspirerende karakter, beleidskader voor de samenwerking en meer efficiëntie door de samenwerking. 'Water in Historic City Centres' viel in de prijzen. Het is een Europees samenwerkingsverband tussen de steden Breda (NL), 's-Hertogenbosch (NL), Gent (B), Mechelen (B), Chester (UK) en Limerick (IE). Het kwam tot stand in het kader van het Europese Interreg IIIB-programma voor Noord-West-Europa. Het project legt de nadruk op de betekenis die water kan spelen in de economische en ruimtelijke intensivering van oude stadscentra die een historische relatie hebben met water.

Betty De Wachter

tegen Kanker

Volgend jaar loopt deze actie opnieuw. Dan nemen er zeker meer dan honderd gemeenten en steden deel. Daar kan vanaf 15 juni steeds jong, vers, zuiver en droog taxussnoeijsel naar het containerpark worden gebracht.

Marlies van Bouwel

www.taxus.be of de taxusfoon
T 0498-44 03 68

Weg met de intercommunales?

Het is de periode waarin de onderhuidse zakenman in ons zich eindelijk mag outen. Voor onze inwendige salesafdeling betekent dit zo tactvol (lees stiekem) en lucratief mogelijk ongewenste kerstcadeaus inruilen of verpatsen. Voor de interne aankoopdienst komt dit in volle koopjesperiode neer op het trotseren van overvolle winkelstraten, stormlopen naar het genre winkels dat men in 'normale' tijden van huiselijke begrotingscontrole mijdt, lang aanschuiven aan kassa's en drummen voor de pashokjes als de eerste zware beproeving van het nieuwe jaar. En opnieuw zullen de meest uiteenlopende media ons verleiden om wat nog overblijft aan koopkracht in te ruilen voor de meest uiteenlopende leuke 'speeltjes' die een paar maanden later kritisch worden geëvalueerd op hun nuttigheidsgehalte. In deze periode wordt met bijzondere aandacht uitgekeken naar het verloop van de 'solden' in grote stukken van Antwerpen, Limburg en West-Vlaanderen. Aanleiding hiertoe is de verkoop eind november van de televisierechten van Interkabel aan Telenet. Voortaan kunnen de achteruitgestelde kijkers in deze provincies ook mee stomen in de vaart der digitale tv kijkende volkeren. Het volume prijsbewuste consumenten dat door de winkelstraten zal sjokken met snufjes als *digiboxen* en (HD) *digicorders* zal de daaropvolgende dagen ongetwijfeld een goede indicator zijn van het verloop van het Telenetaandeel op de beurs.

Met de verkoop van de televisierechten van Interkabel aan Telenet ontsnapt die sector aan de striemende kritiek 'Gebrek aan transparantie loont' in het weekblad *Knack* een goede maand geleden. De gemeenten in het algemeen en de 318 lokale bestuurders in de bestuursorganen van de intercommunales in het bijzonder zouden het energiebeleid (?) in België verstoren. Breng het hele gedoe naar de beurs en

alle problemen zijn van de baan, zo luidde heel eenvoudig samengevat de al even simpele onderliggende redenering. Alleen met dankbaarheid aan de markt kan de consument erop vooruitgaan.

Na lectuur van deze op zich glasheldere analyse sloot ik de ogen en dacht ik terug aan een mooie nazomerdag. Toen ondernamen twee leuke dames in een schreeuwlelijk kanariegeel pakje aan mijn voordeur aandoenlijke verleidingspogingen om voortaan hun oprit van de informatiesnelweg te gebruiken. Ik ontgoochelde hen door boudweg mee te delen dat ik hun 'marchandise' niet vertrouw. Meer dan een jaar geleden dwong de betrokken onderneming mij om een keuze te maken tussen de aankoop van een van die nieuwe gadgets of het schrappen van een aantal kanalen (gericht op de zogenaamde meerwaardezoekers) op mijn tv-toestel (zonder reductie van het abonnementsgeld). Met die uitleg motiveerde ik mijn 'njet' of eigentijdse 'non', daarbij 'en gij nu?' denkend. Toch capituleerden de (goed in het omgaan met lastige klanten getrainde) verkoopsters niet: 'Dat er nu minder zenders op uw tv zijn is niet onze schuld, maar die van (ja, u leest het goed) de regering!' Wat meteen een originele interpretatie gaf aan de stelling dat falende overheden de markt verstoren. Om dan een paar maanden later in de krant te lezen dat de 'verfoeide' politiek in Limburg bij Telenet afdwong digitale televisie aan te bieden zonder zenderverlies bij de 'analoge' (lees: ouderwetse) klanten.

Geef mij dus maar die burgemeesters. Zolang ik bij hen mijn beklag kan maken over manke dienstverlening gun ik ze op de nieuwjaarsreceptie na de bestuursvergadering van hun intercommunale de beste champagne en hapjes. |

Bij pestbelastingen is geen kwaadwilligheid in het spel, het zijn eerder erfenissen uit het verleden.

Gemeenten willen met lokale belastingen

Belastingen op lijkenvervoer, barpersoneel, drijfkracht, vervoer met taxi's, lichtreclames, rendez-voushuizen, openbare bals, muziekinstrumenten, kermissen, rijdierenverhuur, balkons, honden, vervoer van dronken personen, valse alarmmeldingen en buitenantennes. Er bestaan meer dan honderd lokale belastingen. Welke zijn bedoeld om te pesten?

WOUTER VAN DOOREN

De 600 miljoen euro van Vlaams minister van Begroting Dirk Van Mechelen waren het startschot van de onderhandelingen over een fiscaal pact tussen de lokale en de Vlaamse overheid. De VVSG spreekt liever van een financieel dan van een fiscaal pact. Daar valt wel wat voor te zeggen. De discussie is immers veel ruimer dan de fiscaliteit. Ze gaat ook over de financiering en zelfs het beleid van de lokale besturen.

De VVSG houdt ook niet van het woord pestbelastingen. Pesten mag niet, is zelfs illegaal, dus daar zijn we allemaal tegen. Waar gaat het dan echt over? Het komt erop aan de doelgerichtheid van belastingen lokaal te onderzoeken. Hierbij zijn drie vragen cruciaal: Brengt de belasting voldoende op in verhouding tot de inningskost? Dient de belasting om de kosten van bijzondere dienstverlening te compenseren? Wordt ze ingezet als een beleidsinstrument? Indien het antwoord

negatief is, kunnen we het nut van een belasting in vraag stellen.

In 2002 hanteerden de Vlaamse gemeenten 105 verschillende belastingen. Het beeld van de pestbelasting lijkt zeer reeel wanneer je de lijst bekijkt. Waarom schaffen ze al die belastingen niet af? De Vlaamse overheid zou dan de gemeenten kunnen compenseren door onder meer het Gemeentefonds te verhogen. Andere formules zijn eenvoudiger en verdelen de middelen volgens het aantal inwoners. De gemeenten kunnen zelf trouwens de aanslagvoeten van de aanvullende belastingen verhogen om de afgeschafte belastingen te compenseren. Een bijkomend argument is dan dat de relatieve administratiekosten van een belasting lager zullen zijn als men een beperkt aantal grote belastingen heeft. Toch is het niet zo simpel. Onder lokale belastingen verstaan we die belastingen en retributies waarvan het lokale bestuur zowel de grondslag als het

tarief bepaalt. De aanvullende belastingen op de onroerende voorheffing en de personenbelasting vallen hier niet onder. We maken een onderscheid tussen vier types lokale belastingen op basis van hun doelstellingen: opbrengstbelastingen, compensatiebelastingen (vaak zijn dit retributies), belastingen als beleidsinstrumenten (inclusief handhaving) en de pestbelastingen.

Opbrengstbelastingen

De eerste categorie zijn de opbrengstbelastingen. De doelstelling van deze belastingen is inkomsten te genereren. Hier gaat het er dus om geld in het laatje te brengen. Alle belastingen hebben opbrengsten, maar zoals we later zullen zien vormen die niet altijd het belangrijkste doel. Slechts 16 van de 105 belastingen brengen meer dan 5 miljoen euro op. De belasting op drijfkracht is de grootste lokale belasting (118 gemeenten – 85,1 miljoen euro opbrengst) en bracht in 2001 in Vlaanderen gemiddeld ongeveer 14 euro per inwoner op. Ter vergelijking, de aanvullende belasting op de personenbelasting (ABP) bracht 201,98 euro per inwoner op. Een ander voorbeeld is de belasting op groeven die minder dan 1 euro per inwoner opbrengt. Missen deze belastingen dan hun opbrengstdoel? Het hangt ervan af. De belastinggrondslag van sommige belastingen

is vaak zeer geconcentreerd. Dit is onder meer het geval bij de voorbeelden die we bespraken: drijfkracht en groeven. Door de aanwezigheid van havenindustrie is de drijfkrachtbelasting in Zwijndrecht goed voor 32% van de belastingsinkomsten, in Beveren voor ongeveer 27%.

Een vergelijkbare situatie is de belasting op groeven: een Vlaams gemiddelde van minder dan een euro per inwoner, maar 10% van de belastingopbrengsten van Lommel, Dilsen-Stokkem en Maasmechelen, en 20% voor Kinrooi. Voor deze gemeenten mist de belasting op groeven zijn opbrengstdoel niet. Belastingopbrengst is maar één kant van de medaille. Ook de kosten om de belasting te innen moet je in overweging nemen. De inningskost kan relatief laag zijn, wanneer er een gering aantal belastingplichtigen is. De belas-

Ten eerste zijn er bijdragen voor administratieve prestaties. Bijna alle gemeenten vragen een vergoeding voor de afgifte van administratieve documenten. De opbrengst van deze belastingen is gemiddeld 1,25 euro per inwoner. In de centrumsteden, de rand rond Brussel en het Maasland zijn deze opbrengsten hoger, met een maximum van 4,17 euro per inwoner. Deze belasting dekt wellicht maar een fractie van de werkelijke kosten (personeel, infrastructuur en materiaal). De motivatie van deze bijdragen zou kunnen zijn dat burgers en bedrijven documenten niet lichtzinnig aanvragen.

Een tweede type van compensaties betreft kosten voor uitzonderlijke dienstverlening voor niet-inwoners. Zo hebben kustgemeenten en centrumsteden duidelijk hogere uitgaven voor politie en justitie. Kustgemeenten zullen proberen deze extra kost te compenseren door de externe 'gebruikers' van deze dienstverlening, de toeristen, mee te belasten. Hiervoor is een belastinggrondslag nodig die enkel de toeristen vat. De belasting op tweede verblijven en op parkeren zijn hiervan voorbeelden. Ook belastingen op strand-exploitaties of ingebruikname van de openbare weg kunnen als compensaties beschouwd worden, tenminste als men ervan uitgaat dat de ondernemers deze extra kosten doorrekenen aan de toeristen. In een aantal gevallen kan de compensatiedoelstelling van een belasting leiden tot overcompensatie. Een belasting zou in essentie een faire vergoeding moeten zijn die burgers betalen voor al wat het lokale bestuur in het lokale belang doet. Wanneer belastingen disproportioneel worden afgewenteld op niet-inwoners, vallen benutting en betaling niet meer samen. We kunnen ons afvragen of dit niet het geval is in gemeenten zoals Knokke-Heist en Koksijde waar het ABP 0% is. Dit wordt volledig gecompenseerd door relatief hoge opbrengst van de opcentiemen op de onroerende voorheffing (OOV), de belasting

op tweede verblijven en de milieubelasting. Met andere woorden, niet inwonende eigenaars betalen dezelfde belastingen als inwoners. We moeten hierbij wel vermelden dat de Vlaamse overheid dergelijke constructies ontmoedigt. Deze gemeenten worden immers gesanctioneerd via hun aandeel in het Gemeentefonds. Kunnen compensatiebelastingen afgeschaft worden? Een belangrijk element in het debat is hierbij het Gemeentefonds. De verdeelsleutels in het Gemeentefonds zorgen al voor een compensatie van bijzondere kosten. Zowel de centrumfunctie als een sociaal zwakke bevolking leidt tot een hoger aandeel. Daarenboven compenseert het Gemeentefonds voor een zwakke belastingbasis.

Beleidsinstrumenten

Belastingen zijn vaak ook beleidsinstrumenten. Door een bepaalde activiteit te belasten wordt ze ontmoedigd. Belastingen zorgen zo mee voor de handhaving van de regelgeving. De doelstelling is gedrag te sturen. Belastingen vallen in de categorie van de repressieve beleidsinstrumenten. Logischerwijs ervaart de doelgroep deze belastingen vaak negatief.

Belastingen in deze categorie kunnen behouden blijven zolang ze passen in het lokale beleid. Men kan ze ook afschaffen, maar dan moet men met andere beleidsinstrumenten het beleid realiseren. Een gemeente kan door middel van regelgeving aan burgers of bedrijven opleggen wat wel en niet kan. Een andere optie is door middel van communicatie de lokale gemeenschap te overtuigen van het nut van de beleidskeuzes. Elk type beleidsinstrumenten heeft voor- en nadelen en een gemeente zal gewoonlijk op zoek gaan naar een optimale beleidsinstrumentenmix.

De belasting op ontstentenis van parkeer ruimte is een duidelijk voorbeeld van een beleidsinstrument. De opbrengst is relatief laag en brengt enkel in Nieuwpoort een signifi-

niet pesten

ting op groeven is hiervan een voorbeeld. De belastingopbrengst per inwoner kan dus een misleidend beeld geven.

De discussie over de lokale belastingen met een opbrengstdoel zal dus enerzijds moeten gaan over de zwaartepunten in de opbrengst en anderzijds over de kosten om de belasting te innen. Op basis van deze kosten-batenanalyse kan er dan besloten worden om belastingen af te schaffen en om eventueel de gedeelde inkomsten op een andere, efficiëntere manier te verkrijgen.

Compensatiebelastingen

Een tweede type zijn de *compensatiebelastingen*. De doelstelling is hier in de eerste plaats om de kosten (of een deel ervan) te compenseren. Dit principe is ook vervat in retributies waar gebruikers van dienstverlening een vergoeding betalen voor geleverde prestaties.

Vele gemeenten hebben het moeilijk om hun meerjarsplanning en budgetten nog rond te krijgen. De komende jaren komen nog een pak nieuwe financiële uitdagingen op de lokale besturen af. Belastingen verhogen lijkt de enige uitweg. Maar ondertussen wil Vlaanderen een deel van de schulden van de gemeenten overnemen.

Wat is uw mening over de gemeentelijke fiscaliteit? In hoeverre mogen gemeenten autonoom belastingen heffen? Moet de verdeling van het Gemeentefonds worden herzien? Geef uw mening en blog mee op www.trefdag.be

TREFDAG
ICC Gent
17 april 2008

cant bedrag op (21,56 euro per inwoner). In de meeste gemeenten is dit minder dan 2,25 euro per inwoner. De beleidsagenda is echter duidelijk. Deze belasting vinden we vooral terug in de kustgemeenten, de centrumsteden Leuven, Gent, Roeselare en Kortrijk, en regionale steden met compacte kernen zoals Herentals, Geel en Vilvoorde. Deze gemeenten kampen met een parkeerprobleem en willen door deze belasting projectontwikkelaars aanzetten tot het bouwen van ondergrondse garages. Er zijn nog veel andere belastingen die in de eerste plaats als beleidsinstrument dienen. Een aantal gemeenten hebben een belasting op sluikstorten, duidelijk een activiteit die ontmoedigd moet worden. Met een belasting op niet-bebouwde percelen wil het beleid wellicht dat deze gronden op de markt komen, waardoor het aanbod vergroot en de prijs van bouwgronden minder toeneemt. Ook de opentienen op de leegstandheffingen van het gewest zijn bedoeld om stadskankers en leegstand aan te pakken.

Pestbelastingen

Zo komen we dan bij de vierde categorie: de zogenaamde pestbelastingen. Pestbelasting is een zwaar woord. Het suggereert immers kwaadwilligheid, hoewel daar vast geen sprake van is. Deze belastingen zijn eerder erfenissen van het verleden die nooit in vraag zijn gesteld – een soort bestuurlijk passief. In essentie gaat het hier om belastingen zonder doelstellingen: ze brengen niet veel op, ze dienen niet om een dienstverlening te compenseren en ze hebben ook geen duidelijke beleidsimpact. De gederfde inkomsten, die niet groot zullen zijn, kunnen gecompenseerd worden. De Vlaamse overheid kan hierin een rol spelen of de gemeenten kunnen zelf deze verantwoordelijkheid nemen. Men kan er ook voor opteren te snoeien in de uitgaven. De compensatie van gederfde inkomsten is een bij uitstek politieke discussie. Een belangrijke les is dat wat in gemeente A een pestbelasting lijkt, in een andere gemeente wel steek kan houden. Gemeenten hebben verschillende socio-economische

kenmerken en maken verschillende beleidskeuzes. De sterkte van autonome en democratische lokale besturen is dat ze maatwerk kunnen leveren. Men zal dan ook belasting per belasting en bestuur per bestuur moeten uitmaken of de belasting nog doelgericht is. Een fiscaal (financieel) pact kan deze oefening ondersteunen en stimuleren.

Het aantal lokale belastingen kan maar zinnig verminderen als men de lokale context in overweging neemt en van onderuit werkt. Streefcijfers voor reducties kunnen, cijferfetisjisme moet vermeden worden. Bovendien moeten we creatief zoeken naar alternatieven om gederfde inkomsten op te vangen. Of dit het best aan de uitgaven- of aan de ontvangstenzijde gebeurt, is een politieke keuze.

Wouter Van Dooren is professor Management en Bestuur aan de Universiteit Antwerpen

- Een uitgebreide versie van het artikel vindt u op www.ua.ac.be/woutervandooren

ADVERTENTIE

INFRATECH

Belgium

12-15 februari 2008

vakbeurs voor grond-, water-, wegebouw en de verkeersindustrie

fundament voor groei

Flanders Expo Gent
 Dinsdag 12/02: 10-18u
 Woensdag 13/02: 10-18u
 Donderdag 14/02: 10-20u (nocturne)
 Vrijdag 15/02: 10-17u

Flanders Expo, Maaltekouter 1 – 9051 Gent (België)
 Tel. +32 (0)9 241 92 11 – Fax +32 (0)9 241 94 55
infratechbelgium@flandersexpo.be

Gratis toegang (waarde 10 €) ? Registreer nu op www.infratechbelgium.be

Gemeentelijke participaties in kaart

De voorbije jaren bewoog er van alles in het landschap van de gemeentelijke participaties. Suez nam Electrabel over, Telenet trok naar de beurs, SPE en Luminus sloten een alliantie. Om het kluwen van gemeentelijke participaties volledig in kaart te brengen, kon de VVSG rekenen op de bank ING. **JAN LEROY**

Voor de VVSG was het in kaart brengen van de gemeentelijke participaties een prioriteit. Om weloverwogen beslissingen te kunnen nemen moet je eerst zicht hebben op de hele situatie. Wie is aandeelhouder van wat, waar is de participatie ontstaan, wat is ze eventueel waard en levert ze ook dividenden op? De antwoorden waren maar zeer fragmentarisch aanwezig. De VVSG wilde een volledig overzicht, inclusief de vele tussenstructuren die het allemaal soms zo ondoorzichtig maken. Natuurlijk houdt transparantie ook gevaren in. Het zou niet de eerste keer zijn dat buitenstaanders slogans de wereld insturen over de goudmijn die de gemeenten bezitten, en er in één adem conclusies aan verbinden over het Gemeentefonds dat naar beneden kan omdat de gemeenten toch geld genoeg hebben. Maar wie een debat wil voeren, kan dat nu wel op basis van feiten, zonder vooringenomenheid of verkeerde voorstellingen. Door de studie is de situatie nu immers in kaart gebracht, zowel macro-economisch als per individuele gemeente.

Ward Stalmans, van de ING-afdeling voor de Public Sector en Social Profit, werkte

samen met enkele VVSG-stafmedewerkers aan deze studie. ING zette de schouders graag mee onder dit initiatief. Ward Stalmans: 'ING is al jaren actief in de publieke sector en heeft een stevige reputatie opgebouwd als een partner van de lokale openbare besturen. Dag na dag blijven wij daar trouwens in investeren. Dat doen we onder meer door partnerships, inhoudelijke projecten en opleidingen die een toegevoegde waarde bieden voor de lokale mandatarissen. Omdat gemeentelijke participaties belangrijk zijn – en dan heb ik het niet louter over het financiële belang – was een grotere transparantie ook voor ING zeer welkom.'

De studie bespreekt zes sectoren: afval, energie, financiën, water, streekontwikkeling en telecommunicatie. Het behandelen van de economisch zwaarste sectoren nam al meer tijd in beslag dan aanvankelijk gedacht. Zo zitten de huisvestingsmaatschappijen, de participatie in De Lijn of allerlei deelnemingen van OCMW's in de sociale sector en in ziekenhuizen er voorlopig niet in.

Voor deze studie ging Ward Stalmans naar de sectoren zelf. 'We hebben een grote openheid en bereidheid tot mede-

werking ervaren.' Hij verzamelde eerst de jaarverslagen bij de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden. 'Daarnaast was het voor ons heel belangrijk dat we konden rekenen op de deskundige feedback van mensen die actief zijn in samenwerkingsverbanden en koepelorganisaties zoals Intermixt, Inter-Regies, Infrac, Eandis en de Gemeentelijke Holding. Voor bepaalde vragen hebben we dan weer ons licht opgestoken bij de afdeling lokale en provinciale besturen binnen de Vlaamse administratie.'

Het resultaat mag er zijn. De studie reikt de instrumenten aan om de vaak complexe structuren te begrijpen. Het biedt een inzicht in het participatielandschap en de herkomst en evolutie van de daarmee samenhangende dividendenstromen. Op www.gemeentelijkeparticipaties.be kan iedereen heel concreet de situatie voor de eigen gemeente bekijken.

Een indirect effect van het hele project is dat meer spelers die actief zijn in dit landschap kiezen voor meer transparantie. Tijdens de zoektocht botsten Ward Stalmans en de VVSG-medewerkers ook op het feit dat veel tussenstructuren zelfs niet beschikken over een eigen website, terwijl ze toch soms zeer grote kapitalen beheren. Hopelijk groeit overal de overtuiging dat dit vandaag eigenlijk niet meer kan. De gloednieuwe website van Intermixt is een bewijs dat het ook anders kan.

Jan Leroy is VVSG-stafmedewerker Financiën

GEMEENTELIJKE PARTICIPATIES DOORLICHT

'Gemeentelijke participaties doorgelicht'

ING en de VVSG sloegen de handen in elkaar om wat meer klaarheid in dit kluwen te brengen. In de pocket *Gemeentelijke participaties doorgelicht* krijgt u per sector een beeld van de rechtstreekse en onrechtstreekse participaties van de Vlaamse gemeenten, samen met een omschrijving van de waarde van deze participaties voor de Vlaamse gemeenten.

De pocket kost 21 euro voor VVSG-leden en 25 euro voor niet-leden (inclusief btw, exclusief verzendkosten). U kunt de pocket bestellen door te mailen naar info@politeia.be of door het bestelformulier in te vullen op de www.politeia.be, knop pockets lokale besturen. Daar vindt u ook meer informatie over de volledige VVSG-pocketreeks voor lokale besturen.

Nu met
inspiratiemap!

Actieprijs
99 euro

Codex Kinderopvang

Het complete naslagwerk

NIEUW: *Praktijk en inspiratie Kinderopvang*

De Codex Kinderopvang, nu mét het deel *Praktijk en inspiratie*

De Codex Kinderopvang, al vele jaren dé bron voor wet- en regelgeving voor alle vormen van kinderopvang, heeft er een nieuw onderdeel bij: *Praktijk en inspiratie*. Met de Codex volgt u de complexe regelgeving die voor uw voorziening van toepassing is op de voet, met het deel *Praktijk en inspiratie* krijgt u nog meer duiding bij die regelgeving en een vertaling naar de dagelijkse praktijk.

De inspiratiemap bevat verduidelijking bij de wetgeving zodat ze overzichtelijker wordt, instrumenten voor een lokaal kinderopvangbeleid, voorbeelden van lokale initiatieven, modeldocumenten, toelichtingen bij de werkwijze van lokaal besturen en voorzieningen enz.

Praktijk en inspiratie is onderverdeeld in:

- A. Werking en organisatie kinderopvangvoorzieningen
- B. Subsiëring en financiering kinderopvangvoorzieningen
- C. Kwaliteitszorg kinderopvangvoorzieningen
- D. Preventie en veiligheid kinderopvangvoorzieningen
- E. Personeelszaken kinderopvangvoorzieningen
- F. Lokaal beleid kinderopvang.

Samengesteld door specialisten

De Codex Kinderopvang (met verwijzingen en regelgevende omzendbrieven van Kind & Gezin) wordt samengesteld onder leiding van Ann Lobijn, stafmedewerkster Kinderopvang bij de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten en teamcoördinator van het team Welzijnsvoorzieningen, met de hulp van een team van specialisten. Dat maakt dit naslagwerk tot een unieke en betrouwbare leidraad in uw dagelijkse praktijk.

Up-to-date

De Codex Kinderopvang is losbladig (vier delen) en wordt meerdere keren per jaar aangevuld. De codex omvat twee cd-roms: eentje met een handige zoekrobot, waarop u in een handomdraai terugvindt wat u nodig heeft en eentje met modellen, invulformulieren en checklists om dadelijk mee aan de slag te gaan.

Actieprijs indien u nu bestelt – geldig tot 31 januari 2008

Prijs Codex Kinderopvang – inclusief inspiratiemap en 2 cd-roms (incl. BTW, excl. verzendingskosten)

VVSG-leden: 99 euro (i.p.v. 129 euro), niet-VVSG: 119 euro (i.p.v. 149 euro)

Bestelkaart

Actieprijs geldig tot 31 januari 2008

Politeia • Ravensteingalerij 28 • 1000 Brussel • Fax: 02/289 26 19 • tel: 02/289 26 10. Of bestel via www.politeia.be, e-mail: info@politeia.be

Ja, ik bestel ex. van **Codex Kinderopvang** (4 delen, incl. 2 cd-roms)* VVSG-leden **99 euro**, niet-leden **119 euro**.

Organisatie/bestuur: _____

Adres: _____

Naam: _____

Datum: _____

Functie: _____ Tel.: _____

E-mail: _____

Handtekening: _____

* De bijwerkingen worden u automatisch toegestuurd tegen de prijs van 0,44 euro per pagina (update cd-rom: 24 euro) tot schriftelijke wederopzegging. Prijzen incl. BTW maar excl. verzendingskosten. Prijzen geldig tot en met 31 januari 2008. Kijk voor de exacte prijzen altijd op onze website www.politeia.be.

Uw gegevens worden door ons in een bestand bijgehouden en niet aan derden doorgegeven. Overeenkomstig de Wet op de privacy heeft u inzage- en correctierecht.

Weg met de openbare thuiszorg?

Eind 2007 lanceerde Vlaams minister van Welzijn Steven Vanackere een ontwerp van thuiszorgdecreet. Dit ziet er niet zo best uit voor de openbare schoonmaakdiensten en de lokale dienstencentra.

ELKE VERLINDEN

STEFAN DEWICKERE

Bijna elk OCMW heeft schoonmaakhulp in het dienstverleningspakket. Je zou dus verwachten dat iedereen de schoonmaakdienst van het OCMW kent. Als we het ontwerp van thuiszorgdecreet bekijken, lijkt het echter of de openbare schoonmaakdienst het kabinet-Vanackere nog niet heeft bereikt. Alleen de schoonmaakdiensten verbonden aan een erkende dienst voor gezinszorg krijgen een kans in het thuiszorgdecreet. De andere? Tja... Wat is er dan toch verkeerd aan onze hulpverlening? Behoren OCMW-cliënten voor de minister niet tot het doelpubliek van de thuiszorg? Wij hopen van wel, maar we zien dit niet vertaald.

Via de schoonmaakhulp gebeurt vaak de eerste hulpvraag. Een ideaal detectie-instrument om verdere behoeften op te volgen en te beantwoorden. Via een *poetsvraag* verwijzen de OCMW's vaak door naar andere hulpverlening zoals de warme maaltijden, de personalarm-systemen, de boodschappendienst, de klusjesdienst, de gezinszorg. De openbare schoonmaakdienst is een vangnet. Dikwijls krijgen we op de VVSG verhalen te horen van nieuwe dossiers die door andere diensten werden afgestoten wegens 'te vuil', niet (financieel) interessant of als zaken voor de OCMW's.

De schoonmaakhulp is ook een vangnet in het kader van de tewerkstelling. Honderden mensen hebben met deskundige begeleiding een tweede, derde, vierde kans op tewerkstelling gekregen via de schoonmaakdienst. Goed dus dat deze mensen nog een kans krijgen. Maar wie

zal het vangnet onderhouden als deze diensten niet erkend worden voor de bijzonder waardevolle bijdrage die zij leveren? Het negeren van de openbare schoonmaakdiensten in het thuiszorgdecreet duidt niet alleen op een beperkte visie maar sluit ook de sociaal zwakste cliënten en werknemers uit. Is dit dan de nieuwe aanbodgerichte visie op de thuis-

ook het schoentje. De minister wil de recreatieve activiteiten uit het takenpakket van de lokale dienstencentra verwijderen. Deze activiteiten moeten worden uitgevoerd door de sociaal-culturele verenigingen. Weg is daarmee hét preventiemiddel tegen vereenzaming, de laagdrempelige instap voor zorgvragen, weg is ook het vangnet voor de kansengroepen. Lokale

Wat doen wij als openbare sector toch verkeerd? Misschien wel helemaal niets. Misschien doen we het juist te goed.

zorg? Een groot deel van de openbare schoonmaakdiensten wordt uitgesloten door het thuiszorgdecreet. Daarnaast krijgen zij ook niet meer de kans om zich verder te integreren in het geheel van de thuiszorg.

Naast het verlenen van schoonmaakhulp is het lokale dienstencentrum ook een van de vormen van dienstverlening waar onze openbare sector sterk in is. Getuigenissen genoeg die illustreren hoe waardevol de werking van een dergelijk LDC kan zijn. Wie een stap in het LDC zet, ziet meteen wat de kracht is. De laagdrempeligheid, de kans tot ontmoeting met lotgenoten, de veelheid aan activiteiten, het zijn allemaal troeven die eigen zijn aan het lokale dienstencentrum. Voor veel ouderen is het LDC het centrale punt, de plaats waar ze gaan eten, de plaats voor een babbel, de plaats voor ontspanning. Maar daar knelt

dienstencentra moeten recreatieve activiteiten kunnen blijven aanbieden. Niet elke oudere zal immers zijn aanbod gaan zoeken bij sociaal-culturele verenigingen. Terwijl in verenigingen de activiteiten gericht zijn op ontspanning, zijn de recreatieve activiteiten voor de lokale dienstencentra een preventiemiddel. Wat is er toch verkeerd met een laagdrempelig pluralistisch aanbod waar iedereen welkom is?

De openbare schoonmaakdiensten worden in een vergeethoek weggeduwd, de lokale dienstencentra uitgehold, de zorgcoördinatie verschoven naar het verzuilde regionale niveau... Wat doen wij als openbare sector toch verkeerd? Misschien wel helemaal niets. Misschien doen we het juist te goed.

Elke Verlinden is VVSG-stafmedewerker Ouderenbeleid en Thuiszorg

We raden iedereen aan

Daniël Termont en Piet Buyse

burgemeester te worden

Daniël Termont en Piet Buyse zijn sinds een jaar de burgemeesters van Gent en Dendermonde. Aan hun functie hangen veel bevoegdheden en verantwoordelijkheden in verband met veiligheid vast. Dat baart hun wel zorgen. Aan de andere kant blijft de burgemeester voor veel mensen nog altijd een burgervader bij wie ze hun verhaal kwijt kunnen. 'We hebben voor een deel de rol overgenomen die de pastoor vroeger had,' omschrijft Daniël Termont het.

KOEN VAN HEDDEGHEM, BART VAN MOERKERKE

Leona Detiège werd in haar eerste minuten als burgemeester van Antwerpen meteen met de nachtmerrie van de Switel-brand geconfronteerd waarbij twaalf doden vielen. Zo snel en dramatisch werden Daniël Termont en Piet Buyse gelukkig niet met hun neus op hun verantwoordelijkheden in verband met veiligheid gedrukt. Na één jaar in functie zijn de burgemeesters van Gent en Dendermonde het er wel roerend over eens dat het thema veiligheid een absolute topprioriteit is voor elke burgemeester.

'Een burgemeester moet dag en nacht beschikbaar zijn. Ik slaap met mijn gsm onder mijn hoofdkussen,' zegt Gents burgemeester Daniël Termont. 'Ik word regelmatig 's nachts opgebeld en dat is best wel stresserend. Ik wist echter waaraan ik begon omdat ik heel dicht bij de vorige burgemeester Frank Beke stond.'

'Ik voelde in het begin niet aan hoe groot de verantwoordelijkheden van de burgemeester wel waren,' geeft Piet Buyse toe. 'Het vonnis in de zaak tegen onze collega van Damme heeft me overrompeld. Daar heb ik toch wel van wakker gelegen. Als een burgemeester letterlijk verantwoordelijk is voor elk verkeersbord, voor elk kruispunt, voor elke niet gesnoeide struik, wie wil er dan nog burgemeester zijn? Ik was vroeger schepen van Verkeer

en zelfs in die functie kun je onmogelijk alles weten over de openbare weg in de stad. Ik vond het vonnis in de zaak-Damme echt verpletterend.'

Daniël Termont: 'Ik heb na het vonnis onmiddellijk de opdracht gegeven een inventaris op te maken van alle gevaarlijke punten op ons grondgebied. Dat is een taak voor de politiediensten en voor de technische diensten die elke dag op de baan zijn. Het spreekt voor zich dat we als stadsbestuur zoveel mogelijk maatregelen nemen om ongevallen te voorkomen. Als ik ooit verantwoordelijk word gesteld voor een dodelijk verkeersongeval, zal ik voor de rechtbank kunnen aantonen dat ik die maatregelen nam.'

De politiehervorming is zes jaar oud. Zijn jullie tevreden over de werking van de lokale politie?

Daniël Termont: 'Ik wil eerst beklemtonen dat mijn respect voor het politieambt enorm gestegen is sinds ik burgemeester ben. Dat is voor mij echt een openbaring. Als burger en zelfs als schepen keek ik anders naar politieagenten dan nu. Die mensen hebben echt een gevaarlijk beroep, zoals helaas onlangs nog werd aangetoond toen een agente werd doodgeschoten in Lot. Als ik

in de politieverslagen lees in welke situatie agenten soms terechtkomen, dan doe ik daar mijn hoed voor af.'

'De politiehervorming heeft zeker een hele verbetering in gang gezet maar de uitvoering loopt nog niet altijd goed. Ik heb vooral problemen met de selectie en de rekrutering die nu in Brussel gebeurt. Gent heeft een politiekader van 1370 mannen en vrouwen, inclusief het administratief en logistiek personeel. Maar het korps heeft een tekort van gemiddeld 250 manschappen zodat we slechts het basispolitiewerk kunnen doen. De knoop ligt niet in Gent maar in Brussel. Wij hebben al grote campagnes opgezet om jonge mensen warm te maken voor de politie maar als zij dan naar Brussel gaan voor de toegangsprouven, blijkt maar tien procent te slagen. Ik begrijp dat niet. Ofwel ontgaat ons iets, ofwel scheelt er iets aan de selectiecommissie. Volgens mij is het dat laatste: de lat ligt zo hoog dat we nooit politiemensen zullen vinden. En weet goed dat na die toegangsprouven de eigenlijke opleiding in de politieschool nog moet beginnen. We zijn nu net bezig aan de begrotingsbesprekingen en het financiële meerjarenplan. We hebben een budget gereserveerd om bijkomende mensen aan te werven. Het geld is er, maar ik zeg u nu al dat we ermee zullen blijven zitten. Als we het structurele tekort willen wegwerken, is het noodzakelijk dat we weer lokaal kunnen rekruteren.'

Hoe zit dat in Dendermonde?

Piet Buyse: 'Wij hebben 111 mensen, het kader is ingevuld. Op de begrotingsbesprekingen wordt wel eens gevraagd of we wel zoveel agenten nodig hebben, maar ik wil absoluut niet besparen op veiligheid. Ik ben heel tevreden over de werking van de politie en ik treed mijn collega bij in zijn respect voor de agenten. Onlangs zonk er 's avonds een schip in de Schelde. De enige dienst die nog open was, was de politie. Agenten hebben de schipper opgevangen, die man was alles kwijt. Ze hebben hem kleren gegeven, ze hebben alles in verband met de verzekeringen in orde gebracht. Er is heel veel talent, enthousiasme en engagement bij de politie. Agenten zijn aanwezig in de wijken, ze spreken met de inwoners. De politiehervorming was een zegen. Niemand wil nog terug naar de politie van vroeger.'

Waarom is het voor Gent zoveel moeilijker dan voor Dendermonde om voldoende mensen te vinden?

Daniël Termont: 'De plaatsen in een kleinere zone geraken makkelijker ingevuld omdat de agenten er even veel betaald worden voor een kleiner takenpakket. Ze moeten bijvoorbeeld nauwelijks of geen avond- of weekendwerk doen, het werk is er doorgaans ook niet zo gevaarlijk als in een stad. Daarom zien wij veel agenten al na enkele maanden verhuizen naar een kleinere zone waar een plaats vrijkomt of naar een zone dicht bij huis. Wat ook meespeelt, is de typisch Gentse mentaliteit die je als agent moet aanvoelen. Voor de Gentse Feesten worden altijd heel wat mensen van de federale politie opgeroepen. Wel, wij moeten die op voorhand een opleiding geven om ze te laten kennismaken met

de mentaliteit hier. Doe je dat niet, dan krijg je moeilijkheden omdat ze die speciale, een beetje rebelse sfeer van onze Feesten niet kennen.'

Jullie hebben allebei een gevangenis op jullie grondgebied. Slorpt dat ook politiemensen op?

Daniël Termont: 'We hebben uitgerekend dat er elke dag 28 agenten nodig zijn voor het transport naar en de bijstand in onze drie justitiepaleizen. Ik heb de minister daarover aangeschreven. Er werden ons achttien extra mensen beloofd, uiteindelijk zijn het er vier geworden. Ze hadden er niet meer.'

Piet Buyse: 'Bij ons zijn er drie voltijdse agenten nodig voor het vervoer naar en de bewaking in de rechtbank. Dat is een probleem.'

Is er in Gent nog ruimte voor gerichte acties?

Daniël Termont: 'Onze zonechef vindt nog altijd tijd voor speciale acties, al is daar soms wel creativiteit voor nodig. Begin dit jaar stelden we een stijging van de inbraken in auto's en van de autodiefstallen vast. We hebben daarop de actie Halt opgezet. We hebben aan alle manschappen gevraagd of ze op vrijwillige basis wilden meedoen, na hun diensturen. Uiteraard kregen ze die overuren ook betaald. We hadden tientallen kandidaten die in hun vrije tijd dat gevaarlijke werk wilden doen. Met resultaat, we hebben veel dieven gevat. We hadden vooraf ook goede afspraken gemaakt met de nieuwe procureur en, voor het geval de inbrekers illegaal in ons land verbleven, met de dienst Vreemdelingenzaken zodat het politiewerk niet zonder gevolg bleef.'

Is de zonale veiligheidsraad waar u als burgemeester samen zit met de procureur, de korpschef

en de directeur coördinator van de federale politie cruciaal voor het veiligheidsbeleid?

Piet Buyse: 'Absoluut. We werken samen aan de prioriteiten van ons zonale veiligheidsplan. Neem de verkeershandhaving. Als de politie flitst op zwarte punten waar veel ongevallen gebeuren ten gevolge van overdreven snelheid, dan gaat de procureur daarin mee omdat er een systematische, probleemgerichte aanpak achter zit. Maar als de politie 's nachts flitst op een verlaten weg, dan belanden de pv's in de vuilnisbak.'

Daniël Termont: 'Bij al onze acties hanteren we een heel duidelijk systeem: eerst informeren, dan waarschuwen, ten slotte repressief optreden. In november hebben we van 5500 fietsen de lichten gecontroleerd. Wie in orde was, kreeg een geschenk. Wie niet in orde was, moest een set lichtjes kopen voor 2 euro. De opbrengst ging naar organisaties die zich inzetten voor verkeersveiligheid zoals de Responsible Young Drivers. We hebben ook duidelijk meegedeeld dat we vanaf december zouden beboeten met 50 euro. Op dezelfde manier paktten we automobilisten aan die in het verkeersvrije centrum reden. We hebben via de kranten gecommuniceerd dat we zouden controleren. Vervolgens stuurden

BART LASUY

Piet Buyse:

'De mix van vrijwillige en professionele brandweertluid zal een meerwaarde geven. Ik ben een believer.'

we een maand lang alle overtreeders terug. Daarna schreven we gedurende een maand processen-verbaal uit.'

Hoe pakken jullie overlastproblemen aan?

Piet Buyse: 'Wij werken met gemeentelijke administratieve sancties. Kleine bronnen van ergernis die vroeger onbestraft bleven, kunnen we nu wel aanpakken. We proberen ook preventief te werken. Zo hebben we een charter voor jongeren die een fuif willen organiseren. We helpen hen om alles goed te doen verlopen, de politie komt op voorhand eens langs en geeft tips om bijvoorbeeld geluidsoverlast te voorkomen. Want – en dat staat ook in ons zonaal veiligheidsplan – er moet nog gefuifd kunnen worden. Voor veel mensen staan jonge gasten gelijk met overlast. Ze willen een fuifzaal verbannen naar het industrieterrein. Alsof kinderen en jongeren hinderlijke bedrijven zijn. Met het fuifcharter zoeken we een modus vivendi.'

Hebben jullie ook niet-politieagenten die gemachtigd zijn om gemeentelijke administratieve sancties uit te schrijven?

Piet Buyse: 'Wij hebben er enkele zoals de milieuambtenaar en iemand van openbare werken.'

Daniël Termont: 'Wij hebben er vijftien maar ze schrijven niet één sanctie uit. Dat komt omdat ze geen uniform hebben. Als ze de identiteitskaart van een wildplasser vragen, krijgen ze vaak wat verwijten en bedreigingen naar het hoofd en dan maken ze zich begrijpelijkerwijs uit de voeten. Daarom denken we er nu aan om onze gemeenschapswachters, die wel een uniform hebben, op te leiden en hun de bevoegdheid te geven om gemeentelijke administratieve sancties uit te schrijven. Het is in elk geval een goede zaak dat de Vlaamse regering onlangs besliste dat ook sluikstorten administratief aangepakt kan worden.'

'Wat overlast betreft, wil ik nog even een ander punt aanraken. In de stad hebben we wel wat last met mensen die noodgedwongen met velen in te kleine arbeidershuisjes wonen. Zij leven vaak grotendeels op straat, de kinderen voetballen tot diep in de nacht buiten. Dat leidt tot een gevoel van onveiligheid in de buurt. De politie gaat er regelmatig langs zonder dat er iets verandert. Maar als de burgemeester zelf langskomt, dan helpt dat wel. Ik ga elke zaterdag op pad in de stad en schuw de wijken niet waaruit ik klachten krijg. Integendeel, ik ga net dáár langs om met de mensen te praten.'

Is veiligheid een belangrijk thema in uw gesprekken met burgers?

Daniël Termont: 'Het is niet het hoofdthema. Netheid van de straat, werk, daarover gaat het in de eerste plaats.'

Piet Buyse: 'Uit de grote enquêtes die wij in de wijken organiseren, blijkt telkens weer dat verkeer, het openbare domein en niet goed onderhouden groen de grootste zorgen zijn. We spelen die problemen dan door naar de diensten van Openbare Werken,

van groen. Zij moeten er iets aan doen. Als burgemeester ben ik de regisseur.'

Daniël Termont: 'Per dag krijg ik dertig, veertig mails van burgers die een probleem melden. In het weekend schrijf ik telkens een boekje vol met wat ik overal opvang. Ik dispatch al die zaken naar de verschillende diensten, zij moeten ermee aan de slag. Een burgemeester is voor veel mensen nog altijd een burger-

vader. Hij vervangt voor een stuk de vroegere pastoor. Je kunt je niet voorstellen wat mensen mij allemaal komen vertellen, ook privé-zaken. Als burgemeester mag je je daar niet voor afsluiten. Je moet weten wat er in je stad leeft en dat doe je niet door in je bureau te zitten. Ik heb enorm veel bijgeleerd het voorbije jaar. Pas nu leer ik mijn stad tot in de kleinste hoekjes kennen. Ik kom overal, ook in kringen waar ik vroeger nooit werd gevraagd. Ik kan het echt iedereen aanraden om burgemeester te worden, behalve in Gent en Dendermonde natuurlijk.'

Tot slot, vóór de federale verkiezingen werd de kaderwet voor de brandweershervorming goedgekeurd. Gaat die de goede richting uit?

Piet Buyse: 'Ik ben een believer. De kaderwet is goedgekeurd, het heeft geen zin om in de loopgraven te kruipen. We moeten er onze schouders onder zetten. Het principe van een gelijke bescherming voor iedereen is zeer goed. Het kan niet dat de ene burger beter beschermd is dan de andere. In Dendermonde hebben we een vrijwilligerskorps. Ik ben ervan overtuigd dat de mix van het enthousiasme van de vrijwilligers met de professionele korpsen een meerwaarde zal geven. Het probleem nu is dat de kaderwet er wel is maar dat we wachten op een nieuwe minister en op de uitvoeringsbesluiten. We zitten in een onzekere fase. De

kleinere gemeenten maken zich zorgen over de prijs: zullen de kosten van de brandweer in de grote steden niet uitgesmeerd worden over alle korpsen?'

Daniël Termont: 'De regering heeft duidelijk gezegd dat de hervorming niets mag kosten aan de gemeenten. Daar hoeft u dus niet ongerust over te zijn. De vraag die ik me stel, is hoe de brandweer gestructureerd moet worden.'

Piet Buyse: 'Het arrondissement lijkt me een werkbare schaal-grootte maar ik vraag me af of de provinciale structuur niet nog beter is.'

Daniël Termont: 'Ik denk ook dat we naar een provinciale structuur moeten onder leiding van de gouverneur. Gent heeft een beroepskorps van 550 man verspreid over verschillende posten. In een provinciale structuur zullen we de brandweer beter en wellicht ook goedkoper kunnen organiseren.'

Koen Van Heddeghem is VVSG-stafmedewerker Politie en Veiligheid en Bart Van Moerkerke is redacteur van Lokaal

BART LASUY

Daniël Termont:

'Als we het structurele tekort aan politieagenten willen wegwerken, is het noodzakelijk dat we weer lokaal kunnen rekruteren.'

VVSG doet voorstel betreffende strafrechtelijke aansprakelijkheid van lokale mandatarissen

De (straf)rechtszaak rond burgemeester Dirk Bisschop beroerde het voorbije jaar meermaals de gemeentelijke gemoederen. De burgervader van Damme werd, in zijn hoedanigheid van wegbeheerder, zowel in eerste aanleg als in beroep veroordeeld voor een dodelijk ongeluk, dat deels te wijten zou zijn geweest aan een gebrekkige signalisatie en verlichting. In beroep werd Bisschop zelfs veroordeeld tot een voorwaardelijke gevangenisstraf, waardoor menigeen zich afvroeg 'wie nog gek genoeg was om burgemeester te willen worden'. Intussen kreeg de Damse burgemeester goed nieuws van Cassatie (zie kader), maar het blijft aangewezen om naar wetgevende oplossingen te zoeken.

De veroordeling van de burgemeester van Damme veroorzaakte grote bezorgdheid bij lokale besturen.

Naar aanleiding van de zaak-Bisschop en met enkele andere gevallen in het achterhoofd, besliste de VVSG een werkgroep op te richten, die zich zou buigen over de aansprakelijkheidsproblematiek voor lokale mandatarissen. Deze werkgroep kwam intussen tot een voorlopige conclusie. Dit is des te belangrijker, omdat het VVSG-voorstel wordt gedragen door specialisten uit diverse branches en omdat het parlement volop nadenkt over een regeling voor deze problematiek. Momenteel ligt zo een MR-wetsvoorstel (0386/001) voor rond het doorbreken van de eenheid van schuld (burgerrechtelijk-strafrechtelijk). Dit voorstel moet het mogelijk maken iemand te veroordelen tot (burgerlijke) schadevergoeding, ook al is hij niet strafrechtelijk veroordeeld. De werkgroep kan dit voorstel geenszins steunen, aangezien hiermee bijlange niet wordt voorkomen dat een mandataris individueel wordt aangesproken. Het voorstel raakt bovendien aan enkele fundamentele principes van ons

rechtssysteem, zodat er op zijn minst vooraf een grondig debat over dient gevoerd te worden.

De werkgroep ziet echter het meeste heil in een wijziging van art. 5 van het Strafwet-

boek, waarin door de wet van 4 mei 1999 het principe van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen werd opgenomen, weliswaar met uitsluiting van verschillende overheden (zoals gemeenten, OCMW's en meergemeentenzones). Deze uitsluiting diende te voorkomen dat gemeenten als *jackpot* werden aanzien door de gokgrage burger. In de praktijk blijkt deze doelstelling echter grotendeels 'wishful thinking' te zijn geweest, want er werd geleidelijk een verschuiving in doelwit merkbaar van het bestuur naar de individuele mandataris. Om dit onbedoelde neveneffect aan te pakken lijkt het aangewezen dit artikel te herzien (en de besturen dus niet langer uit te sluiten). Voor de leden van de werkgroep grijpt een dergelijke wetswijziging in op de essentie van de zaak en beschermt het aldus de (lokale) mandatarissen op de best mogelijke en meest billijke manier. Het voorstel heeft echter niet de pretentie zaligmakend te zijn, maar verdient het volgens ons wel om verder uitgewerkt te worden. Daarom pleiten we dan ook uitdrukkelijk voor een verder onderzoek van de mogelijke gevolgen van een dergelijke wetswijziging. Dit gebeurt bij voorkeur in een zo breed mogelijk kader en debat: met vertegenwoordigers van de lokale besturen, van de rechterlijke macht en van de universitaire wereld. Ons voorstel kan hierbij een eerste aanzet zijn. Wij willen hierbij een oproep doen om uw bedenkingen bij het voorgaande aan ons kenbaar te maken. Dit is een problematiek waarmee elke mandataris kan te maken krijgen. Voor een voorstel hieromtrent moet dan ook een grote consensus bestaan.

Mail uw opmerkingen of commentaar
david.vanholsbeeck@vvsg.be.

NOOT:

Net voor het ter perse gaan van dit artikel, geraakte het arrest van het Hof van Cassatie bekend, waarbij het vonnis in hoger beroep in de zaak-Bisschop gedeeltelijk werd verbroken. Dit houdt in dat de zaak voor het verbroken deel zal moeten worden overgedaan, in dit geval voor de correctionele rechtbank in Kortrijk (in beroep). Als reden voor de overbreking gaf het Hof aan dat de rechter in beroep in feite de bewijslast verlegde naar de burgemeester, terwijl dit een ontkenning inhoudt van een van de fundamentele principes van het Europese recht. Onder voorbehoud van de interpretatie van de beroepsrechter in Kortrijk, betekent het arrest (en zeker de motivering) uiteraard heuglijk nieuws voor de lokale mandatarissen. Dit neemt echter niet weg dat de mandatarissen recht blijven hebben op een degelijke wettelijke bescherming. We blijven dan ook onverminderd voorstander van een grondig debat over een aanpassing van de regelgeving.

Voor meer nieuws (en de tekst van het arrest van het Hof van Cassatie): raadpleeg www.vvsg.be of inforumnummer 224.833

‘Andere’ presentiegelden van raadsleden tóch niet cumuleerbaar met werkloosheidsuitkering

Een tijdje geleden berichtte de VVSG over een arrest van het Arbeidshof van Brussel (van 19 oktober 2006), waarin werd beslist dat werkloze raadsleden die de gemeente of het OCMW vertegenwoordigen in andere organisaties zoals intercommunales, autonome gemeentebedrijven of socialehuisvestingsmaatschappijen, de presentiegelden die ze hiervoor ontvangen onbeperkt kunnen cumuleren met een werkloosheidsuitkering. Dit was een ruime interpretatie van de wettelijke bepaling ‘inkomsten voortvloeiend uit een mandaat van gemeenteraadslid/OCMW-raadslid’.

Het Hof van Cassatie heeft in een arrest van 10 september 2007 komaf gemaakt met deze interpretatie. Volgens het Hof zijn enkel bij inkomsten die rechtstreeks voortvloeien uit een mandaat van raadslid de beperkingen op de uitkering van art. 130, § 2 van het KB van 25 november 1991 niet van toepassing. Dit onderscheid tussen rechtstreekse en onrechtstreekse inkomsten als raadslid betekent dus minder goed nieuws voor de betrokken mandatarissen. Echter, de raadsleden kunnen wel nog altijd compensatie vragen aan hun bestuur voor het mislopen van bepaalde inkomsten (zie art. 18 e.v. van het Besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 2007). Of dit dan weer goed nieuws is voor de lokale financiën is nog maar de vraag.

david.vanholsbeeck@vvsg.be

De arresten zijn te vinden op www.vvsg.be.

Geen extraatjes voor mandatarissen

De laatste tijd krijgt de VVSG veel vragen over aanvullende vergoedingen voor (uitvoerende) mandatarissen, naar analogie met deze voor personeelsleden van lokale besturen. Het gaat dan in de eerste plaats om de toekenning van een hospitalisatieverzekering of van maaltijdcheques. De aanleiding is vaak een bepaalde interpretatie van een persartikel of verkeerde informatie van pakweg consultancybureaus. Nochtans is het Gemeentedecreet duidelijk in art. 70, § 3: burgemeester en schepenen mogen buiten een wedde, een vakantiegeld, een eindejaarspremie en een eventuele onkostenvergoeding geen enkele aanvullende vergoeding, onder welke vorm dan ook, genieten ten laste van de gemeente of van een van haar extern verzelfstandigde agentschappen. Hetzelfde geldt voor de OCMW-(onder)voorzitter (art. 5 Besluit Vlaamse Regering van 19 januari 2007). Burgemeesters, schepenen en OCMW-(onder)voorzitters mogen dus geen maaltijdcheques krijgen. Voor een hospitalisatieverzekering geldt dat mandatarissen zich weliswaar kunnen aansluiten bij de verzekering die het bestuur aanbiedt (als nevenverzekerde), maar dat ze dan wel zelf de premie moeten betalen. Eventuele andere vergoedingen of voordelen vallen ook onder de hierboven vermelde regel.

david.vanholsbeeck@vvsg.be

LEUVEN - Iedereen kan de zittingen van de Leuvense gemeenteraad thuis live op het internet volgen. Twee weken lang zijn ze nog integraal te beluisteren. Daarna verschijnt het verslag in audio en pdf op de website.

Raadszitting in stereo

De zittingen van de raad werden in Leuven altijd schriftelijk genotuleerd, maar de medewerker ging op pensioen. De goedkoopste opvolger bleek Notubiz uit Nederland te zijn. Voor 22.000 euro btw inclusief worden twaalf raadszittingen van vier uur rechtstreeks uitgezonden, bewaard en verknipt tot een tekstbestand in pdf en een audiobestand in HTML, die opvraagbaar zijn per agendapunt, per spreker of per partij.

Nu dateert de audioapparatuur in het Leuvense stadhuis nog van de jaren zeventig en gebeuren de uitzendingen in mono, binnenkort verbetert het systeem en gaat Leuven in stereo. Volgens webmaster Wouter Pelgrims is de kwaliteit van de notulering bijzonder goed: ‘Achter de geluidsinstallatie zit een encoder die alles doorstuurt naar Nederland waar de zitting goed wordt samengevat. We krijgen het pakketje dan terug in pdf en in een HTML-audiobestand.’

Omdat in Nederland al tachtig gemeenten met dit systeem in zee zijn gegaan, had Leuven niet met kinderziektes af te rekenen. ‘Of toch eentje, op de eerste avond,’ glimlacht Wouter Pelgrims. ‘In Nederland was iemand vergeten de machine aan te zetten. Sindsdien kunnen we het systeem zelf aanzetten en houden we een kwartier voor de raadszitting een online proef.’

De openbare zitting wordt integraal uitgezonden. Tijdens de besloten zitting wordt de encoder afgezet. ‘Ook de raadscommissies of zelfs bewonersvergaderingen die in dezelfde zaal plaatsvinden, zouden we op termijn zo kunnen uitzenden. Het systeem bestaat ook met video.’

E-gov Award

Met deze audio- en notuleringdienst won de stad Leuven op 4 december 2007 de E-government Award 2007 in de categorie verbetering van de dienstverlening aan de burgers. Want met Notubiz wil Leuven de inwoners meer betrekken bij het reilen en zeilen van de stad en de kloof tussen burger en lokale overheid kleiner maken. Ook de raadsleden zijn tevreden, zo kunnen hun partijleden of sympathisanten thuis immers naar hun optreden in de raad luisteren.

Marlies van Bouwel

De audio- en tekstverslagen van de gemeenteraadszittingen staan op <http://leuven.raadsinformatie.be>

ERIC DEWAERSEGER

De raadszitting in het Leuvense stadhuis kun je live op het internet volgen.

WAT ZIJN OVERHEIDSOPDRACHTEN? (DEEL 2)

De gemeenteraad of OCMW-raad moet het bestek goedkeuren. Dit document bevat alle bepalingen van toepassing op een bepaalde opdracht, gaande van de gunningwijze, het voorwerp van de opdracht, de duur van de opdracht, gunningcriteria, contractuele administratieve (zoals over de eventueel te storten borgtocht, de aanvang van de opdracht of de oplevering) en technische bepalingen. Naar gelang van de waarde van de opdracht zijn de algemene aannemingsvoorwaarden van rechtswege geheel of gedeeltelijk van toepassing. Het bestek vormt, samen met de aankondiging van de opdracht, het document waarin kandidaat-contractanten de nodige informatie kunnen vinden voor de voorgenomen opdracht.

In een beperkte procedure of onderhandelingsprocedure met voorafgaande bekendmaking moeten de kandidaten eerst geselecteerd worden door het bestuur om een offerte te mogen indienen. De raad bepaalt ook welke kwalitatieve selectiecriteria gebruikt zullen worden. Deze houden verband met de betrouwbaarheid (situatie RSZ, belastingen of toestand van niet-failliet) en de bekwaamheid van de kandidaat (op financieel, economisch of technisch vlak).

De tweede fase in een gunningprocedure is de oproep tot mededinging, waarvoor het college bevoegd is, en bij de OCMW's de raad of de budgethouder, afhankelijk van het geval. Voor opdrachten die een bepaalde Europese drempel niet overschrijden, gebeurt de oproep in het Bulletin der Aanbestedingen. Voor opdrachten die de drempel wel overschrijden, gebeurt de aankondiging zowel in het Europees Publicatieblad als in het Belgisch Bulletin. In een onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking vindt er in principe geen aankondiging plaats.

Zodra de opdracht bekendgemaakt is en de kandidaten voor de beperkte procedure geselecteerd zijn, kunnen offertes ingediend worden. De regelgeving bevat veel bepalingen over het verdere verloop van de gunningprocedure: indiening en opening van offertes, onderzoek en rangschikking van de offertes, en keuze van de onderneming aan wie de opdracht zal worden toegewezen. Het bestuur heeft veel informatieverplichtingen voor de kandidaten, inschrijvers en contractant, en moet zijn beslissingen ook motiveren.

Vooraleer de opdracht toe te wijzen aan de gekozen ondernemer, moet de ontvanger een voorafgaand visum verlenen, tenzij er geen visum nodig is. Na kennisgeving van de toewijzing van de opdracht start de uitvoering ervan, onder de controle van het bestuur. Ook hier gelden de bepalingen uit de algemene aannemingsvoorwaarden en uit het bestek. Tijdens de uitvoering kunnen onder bepaalde voorwaarden de contractuele voorwaarden worden gewijzigd. De uitvoering eindigt met de oplevering of de keuring van de uitgevoerde prestatie. De betaling van de prestatie(s), na aanvaarding van de factuur, is de laatste fase in een overheidsopdracht. Tussentijdse betalingen in mindering zijn ook mogelijk bij werken.

Mail uw vraag naar katrien.colpaert@vvsb.be

Een brief met de lijst van activiteiten gericht aan de gemeenteraad moet voldoende zijn om aan artikel 70 van het Gemeentedecreet te voldoen.

Burgemeesters en schepenen moeten open kaart spelen

In het Gemeentedecreet is een zinnetje geslopen dat de laatste tijd opvallend veel vragen bij gemeentebesturen uitlokt. Het gaat om art. 70, § 4, lid 3: 'De burgemeester en schepenen brengen de gemeenteraad schriftelijk op de hoogte van de bezoldigde activiteiten die ze naast hun mandaat uitoefenen.'

Erg duidelijk is dit artikel niet en ook de memorie van toelichting spreekt er verder niet over. Het lijkt dan ook aangewezen de tekst te interpreteren volgens de algemene logica van het Gemeentedecreet. Wat houdt dit precies in?

Het gaat over *alle* activiteiten waarvoor de burgemeester of schepenen een of andere vergoeding krijgt (wedde, loon, honorarium, presentiegelden of onkostenvergoeding). Zodra een activiteit bezoldigd is, moet ze aangegeven worden. Dit geldt dus even goed voor een baan in de privésector, als voor een publiek mandaat. Of deze activiteiten al gekend zijn door de gemeenteraad of niet, maakt niets uit (dus ook een mandaat in een gemeentelijke vzw, indien bezoldigd). De bezoldiging zelf hoeft niet nader te worden omschreven.

Over de procedure is niets bepaald. Een brief met de lijst van activiteiten gericht aan de voorzitter van de gemeenteraad moet volstaan. Als dit gedaan wordt bij aanvang van het mandaat en nadien telkens wanneer er veranderingen (nieuwe bezoldigde activiteit/einde ervan) optreden, is dat meer dan in orde. Bovendien kan dit punt zonder problemen in openbare zitting behandeld worden.

De verplichting van art. 70 houdt verband met de verplichting tot het indienen van mandatenlijsten (openbaar) en vermogensaangiften (niet-openbaar). Ons inziens lijkt het dan ook het eenvoudigste om aan de gemeenteraad de lijst te bezorgen die ook aan het Rekenhof werd toegestuurd.

Er is over dit punt, behoudens tegenbericht, geen uitvoeringsbesluit of rondzendbrief op komst, maar het werd wel aangekaart door de VVSG in een recent aan de Vlaams minister Marino Keulen overgemaakte lijst van onvolkomenheden in het statuut van de lokale mandataris. Deze interpretatie kan anders zijn dan die van het toezicht. Een duidelijkere tekst is geen overbodige luxe.

david.vanholsbeek@vvsb.be

Schepen voor Sociale Zaken Yvette Luypaert weet wat er leeft bij de mensen omdat de adviesraden in Steenokkerzeel zo goed werken. Ze is er trots op dat ze haar gemeente tijdens de voorbije jaren zo toegankelijk heeft zien worden.

DE GEKNIPTE POLITICA

Yvette Luypaert, schepen Steenokkerzeel

GEERT VINDEN WIJNGAERT

Op haar achttiende begon Yvette Luypaert (55) voor de PS-verzekeringen te werken. Op haar veertigste verkaste ze naar het nationale verbond van de socialistische mutualiteiten waar ze de politieke microbe te pakken kreeg. 'In '94 stond ik voor het eerst op de SP-lijst en werd ik OCMW-raadslid. In 2000 werd ik schepen van Sociale Zaken. Toen tuimelde ik in het schepenamtb zonder gemeenteraadervaring. Ik had een sociale inhaalbeweging in mijn campagne beloofd, naast compensaties voor de overlast van de luchthaven. Meer dan de helft van de nationale luchthaven ligt op ons grondgebied, maar wij hadden geen retributies op de exploitatie ervan. Na overleg met de luchtvaartuitbater heffen we nu belasting op de kerosine die op ons grondgebied wordt opgeslagen. Toen we in april 2003 een nieuw gemeentehuis wilden bouwen, maar voor de luchtvaartveiligheid daarvoor een telescopische kraan moesten huren, hebben Belgocontrol en Brussels Airport Company in ruil daarvoor de kunstwerken gesponsord op de rotondes van de ringweg.' 'De voorbije jaren onderging Steenokkerzeel een metamorfose. Er is veel gebouwd: die ringweg, een nieuwe bibliotheek, een nieuw politiecommissariaat en een gemeenteschool. Het oude gemeentehuis werd gerenoveerd tot een echt sociaal huis. De dorpskernen zijn verfraaid en daar hebben we echt werk kunnen maken van de toegankelijkheid voor rolstoelgebruikers en kindwagens. Handelaren die bij verbouwingen oog hebben voor toegankelijkheid kunnen sinds 2003 meedingen naar de Kom-er-in-prijs.' 'Sinds drie jaar ben ik op brugpensioen en kan ik me politiek voor honderd procent inzetten. Je mandaat maximaal invullen is de

verdomde plicht van elke politicus. We moeten goede resultaten bieden aan de belastingbetaler. Het is zo belangrijk om het leven van gewone mensen in de gaten te houden. Daarom werk ik graag met adviesraden, zij vormen de blikopeners van mijn werk. Zo weet ik wat er leeft en kan ik dat naar het college terugkoppelen. Ik ben dan ook heel gelukkig met de dynamische leden van onze welzijns- en ouderenadviesraad. Nu in januari beginnen we met het lokale overleg kinderopvang. De onthaalmoeders zijn blij dat ze een klankbord krijgen. Voor hen hebben we een premiereglement. Omdat ze een zeer sociale rol vervullen kunnen ze jaarlijks 150 euro spel materiaal aankopen.' 'Het was niet altijd evident om onze gemeente een sociaal accent te geven. Na jaren bakkeleien hebben we eind 2004 de eerste 17 serviceflats geopend en er komen er nog 12 bij. De vzw Floordam heeft 114 RVT- en 15 ROB-bedden, er komen 9 kangoeroewoningen en er is een dag- en een kortverblijf. Omdat mensen zo lang mogelijk thuis willen blijven, is er de actie levenslang veilig wonen. De senioren- en welzijnsraad schreef alle 65-plussers aan. Ze kunnen hun woning door de ergotherapeut van het ziekenfonds laten screenen en aanpassingspremies aanvragen bij de provincie en het Vlaamse Gewest.' 'Sinds een jaar zit ik ook in de provincieraad. De twee mandaten bevruchten elkaar. Zo hebben we in onze gemeente een reglement voor mantelzorg, in de provincie Vlaams-Brabant bestaat hiervoor tot nu toe geen toelage. Nu zit het ook in de meerjarenplanning. Ik vind het fijn om de dingen die je in je gemeente aanvoelt ook op provinciaal niveau te vertolken.' | **MVB**

Kinderopvang: iedereen

‘Lager geschoolde ouders vallen voor kinderopvang het meest terug op de grootouders,’ verklaart onderzoeker Joris Ghysels van de Universiteit Antwerpen. ‘Is die familieopvang niet voorhanden, dan kiezen ze er veeleer voor om niet te gaan werken dan om hun kinderen naar de kinderopvang te brengen. Wellicht omdat bij hen de overtuiging leeft dat kinderopvang erg duur is.’ ANN LOBIJN

Cijfers van de Hoge Raad voor de Werkgelegenheid bevestigen de bevindingen van Joris Ghysels: van de hooggeschoolde (werkende) ouders doet 40,8 procent een beroep op kinderopvang. Bij de laaggeschoolde ouders is dat maar 15 procent.

Ook in de kinderopvang speelt dus het zogenaamde Mattheuseffect of zijn er bepaalde mechanismen werkzaam die maken dat de beschikbare kinderopvangplaatsen verhoudingsgewijs en tendentieel meer naar de hogere sociale groepen dan naar de lagere gaan. Gesubsidieerde dagopvangvoorzieningen moeten wettelijk voorrang geven aan kinderen van ouders die door werkomstandigheden hun kinderen tijdens de dag niet zelf kunnen opvangen, kinderen voor wie het vanwege sociale en/of pedagogische motieven wenselijk is dat zij gedurende de dag opvang en begeleiding krijgen buiten het eigen gezin, kinderen van wie de ouders het laagste inkomen hebben en kinderen van alleenstaande ouders. Toch bereikt de kinderopvang overwegend kinderen uit de hoogste inkomensgroepen. Doordat de afgelopen jaren in Vlaanderen vooral de niet-gesubsidieerde sector is uitgebreid, is de toegang tot kinderopvang voor bepaalde kansengroepen (kansarmen, werkzoekenden, allochtonen, eenoudergezinnen enzovoort) er niet beter op geworden. Ook het huidige, stijgende plaatstekort werkt dit Mattheuseffect zeker nog in de hand.

Voor veel voorzieningen is de datum van inschrijving zeer belangrijk voor de uiteindelijke toewijzing van een plaats. De objectieve voorrangsregel ‘wie eerst komt, eerst maalt’ creëert in de praktijk een grote ongelijkheid. Want de datum van inschrijving in een kinderopvang is sterk afhankelijk van het opleidingsniveau, de herkomst en de gezinssamenstelling. Zo blijkt dat wie minder dan een diploma secundair onderwijs heeft, zich ongeveer een maand ná de geboorte van het kind bij een kinderopvang inschrijft, terwijl wie meer

De toegang tot kinderopvang voor kansarmen, werkzoekenden en allochtonen is er de laatste jaren niet op verbeterd.

welkom

dan een diploma secundair onderwijs heeft dit al meer dan vijf maanden vóór de geboorte doet. Ook allochtone ouders komen zich inschrijven een halve maand na de geboorte, autochtone ouders doen dit bijna zes maanden voor de geboorte. Eenoudergezinnen komen pas kort na de geboorte naar de opvang informeren, terwijl tweeoudergezinnen dit gemiddeld iets minder dan vijf maanden voor geboorte doen. Een zeer objectief toelatingscriterium zoals inschrijfdatum werkt dus zeer selectief als de voorziening het als belangrijkste voorrangscriterium gebruikt.

Sociale functie

‘De kwaliteit van een kinderopvangvoorziening wordt bepaald door de mate waarin ze erin slaagt om de economische, de educatieve en de sociale functie van kinderopvang met elkaar te verzoenen, rekening houdend met de concrete omgeving waar ze is gevestigd,’ stelt Michel Vandebroeck in zijn boek *Pedagogisch management in de kinderopvang*.

Het huidige tekort aan kinderopvangplaatsen maakt het de voorzieningen zeker niet gemakkelijker om deze drie functies te integreren en concreet vorm te geven. Meer dan de economische en educatieve functie vraagt het invullen en realiseren van de sociale functie binnen de kinderopvang bovendien ook een debat over de mogelijke voorrangscriteria. Geef je om economische redenen voorrang aan werkende ouders, of om sociale redenen aan werkzoekenden? Geef je om educatieve redenen voorrang aan ouders die hun kind regelmatig brengen, of om sociale redenen aan ouders die een weinig stabiele tewerkstelling hebben en dus slechts occasioneel behoefte hebben aan kinderopvang? Beperk je om pedagogische redenen de openingstijd van de opvang? Of verruim je om economische redenen de openingsuren zodat vrouwen en mannen ook flexibel kunnen werken?

Ook in de gesubsidieerde sector is door het stijgende plaatsgebrek de vraag wie er voorrang heeft steeds belangrijker geworden. Het is niet aan de medewerkers in de kinderopvang om alleen en zonder dui-

delijk beleidskader te beslissen over die voorrangregels of over de toegang van ouders tot de kinderopvang. De voorziening moet een duidelijk en concreet beleid uitwerken. Welke kansengroepen willen wij (meer) betrekken in de opvang?

Welke voorrangregels hebben wij en hoe kunnen we ze aanpassen om de drempels voor deze doelgroep weg te werken? Welke andere drempels zijn aanwezig en zijn wij in staat om ze te veranderen?

De gesubsidieerde kinderopvang die haar sociale functie ter harte neemt zal dus in eerste instantie een uitgekiend toegankelijkheidsbeleid moeten voeren, maar daarnaast ook een actief participatiebeleid. Daarvoor zijn geen grootse projecten met moedergroepen of hulporganisaties nodig, maar wel een plaats voor ouders om op informele manier van gedachten te

De datum van inschrijving in een kinderopvang is sterk afhankelijk van het opleidingsniveau, de herkomst en de gezinssamenstelling.

wisselen met andere ouders en/of professionele kinderbegeleiders.

Drempels wegwerken

Welke drempels ervaren generatiearmen en wat bemoeilijkt voor hen de toegang tot de kinderopvang? Diane Moras van het Antwerps Platform Generatiearmen valt met de deur in huis: ‘Met en voor die ouders werken betekent eerst en vooral werken aan vertrouwen en solidariteit. Zorg en bekommernis uitstralen is de helft van de oplossing.’

Generatiearme ouders hebben vaak een instellingenverleden. Vanuit dit verleden is het verlangen om zelf hun kinderen op te voeden heel groot. Gezien de vaak problematische leefsituatie leven zij bovendien met een grote angst dat hun kind geplaatst zou worden. Als gevolg van die vrees wordt de stap zetten naar georganiseerde kinderopvang soms heel moeilijk. ‘De vrees ook om controlerende buitenstaanders een blik te bieden op hun problemen, gecombineerd met de diepverankerde gevoelens van schaamte, schuld, gebrek aan zelfvertrouwen, niemand zijn verhogen de drempel.’ Maar Diane Moras wil ook nog wel andere tips aanreiken om

drempels voor kansarmen weg te werken in de kinderopvang: ‘Wij vragen dat de overheid en de voorzieningen werk maken van de 6 B’s: bekendheid, begrijpbaarheid, bereikbaarheid, beschikbaarheid, betaalbaarheid, betrouwbaarheid.’

‘Laten we het eens hebben over die eerste B, bekendheid. Er moet heldere en overzichtelijke informatie zijn van het aanbod, vlot opvraagbaar, duidelijk en gemakkelijk leesbaar. Vooral ook mondelinge informatie, bijvoorbeeld via toeleiders zoals OCMW, werkwinkel, Huis van het Nederlands, is zeer belangrijk. Het is bovendien nodig dat er ook duidelijke informatie wordt gegeven over de wachttijd, de af te werken procedure, de eventuele voorrangregels, de voor de voorziening noodzakelijke documenten zoals belastingaangifte of de verklaring van de gezinssamenstelling. Meteen vallen we hier over die tweede B:

begrijpbaarheid. Het kinderopvanglandschap in Vlaanderen is zeer divers, en dus vaak onbegrijpelijk voor buitenstaanders. Al die documenten, die ook noodzakelijk zijn voor de gesubsidieerde kinderopvang, schrikken veel mensen in kansarmoede af. Waarom is in die ene crèche de ouderbijdrage inkomensgerelateerd en in die andere niet? Waarom moet ik in die ene voorziening mijn belastingaangifte van twee jaar geleden meebrengen en in die andere voorziening niet?’

Opvang voor kinderen met dubbele handicap

Wie al langer werk maakt van die drempels voor kansarmen is Genkse buitenschoolse kinderopvang De Regenboog. Aan de buitenkant van het gebouw van De Regenboog merk je weinig verschil met een klassiek initiatief voor buitenschoolse opvang. Benieuwd naar de binnenkant. Directeur Johan Vanroye en coördinator Yota Mokos vertellen vol enthousiasme: ‘De Regenboog is een kleinschalige buitenschoolse kinderopvang voor kinderen met een handicap uit al dan niet kansarme gezinnen. De kinderen hier hebben een lichte of matige mentale handicap, zoals ADHD, autisme, leer- of gedrags-

De drie functies van kinderopvang

Economisch Door te voorzien in collectieve kinderopvangvoorzieningen maakt de overheid het mogelijk dat mannen en vrouwen hun leven als ouder kunnen combineren met een loopbaan. En dat is meteen het belangrijkste aspect van de economische functie van kinderopvang: het creëren van gelijke tewerkstellingskansen voor mannen en vrouwen op de arbeidsmarkt. Voor de overheid is het belangrijk dat zo veel mogelijk mensen arbeidsactief zijn en is een investering in voldoende kinderopvang dus zeker verantwoord. Bovendien is de kinderopvang zelf ook een belangrijke economische sector die in Vlaanderen betaald werk biedt aan vele vrouwen en mannen.

Een gebrek aan kinderopvang treft in de eerste plaats de vrouwen in hun kansen op de arbeidsmarkt, dat weet iedereen. Maar uit cijfers blijken de eerste slachtoffers bij plaatsgebrek niet dé vrouwen te zijn, maar wel voornamelijk laaggeschoolde vrouwen. Hooggeschoolden, tweeoudergezinnen met een ruim gezinsinkomen vinden immers wel kinderopvang in de zelfstandige (lees: niet-gesubsidieerde) kinderopvang. Aangezien de initiatiefnemers van deze zelfstandige kinderopvang hun inkomsten enkel halen uit de ouderbijdrage, is deze opvang voor lager geschoolden vaak niet toegankelijk. Uiteraard geldt dit in nog grotere mate voor werkzoekenden en mensen in opleiding. Omdat ze vaak zeer plots opvang nodig hebben en een zeer onregelmatige behoefte hebben, zijn ze in alle opvangvoorzieningen weinig graag gezien.

Educatief Kinderopvang is voor veel kinderen de plek waar ze hun eerste stappen in de samenleving zetten, voor het eerst geconfronteerd worden met verschillen in de samenleving: in waarden en normen, in fysieke mogelijkheden en beperkingen, in culturen en taal. En op die manier is de kinderopvang complementair aan de opvoeding thuis.

Eenzijds is de kinderopvang een milieu waar een kind de nodige prikkels en spanningen krijgt die het zal helpen zijn identiteit op te bouwen. Anderzijds biedt de kinderopvang de mogelijkheid om te experimenteren met het samenzijn met anderen: contacten leggen, snoepjes delen, kibbelen om een loopfietsje, leren omgaan met de huidskleur of taal van andere kinderen, compromissen sluiten.

Sociaal De sociale functie van de kinderopvang houdt in dat de toegankelijkheid voor een zo breed mogelijke doelgroep wordt gerealiseerd of dat de drempels voor bepaalde kansengroepen worden weggewerkt. Maar de sociale functie betekent ook dat binnen de kinderopvang een buurtgericht sociaal netwerk tot stand komt, dat de voorziening een ontmoetingsplaats is voor alle ouders, met respect voor diversiteit bij ouders en kinderen, en dat de maatschappelijke participatie van gezinnen die gebruik maken van de opvang wordt ondersteund.

problemen. Maar daarnaast ook vaak een sociale handicap: vader en/of moeder zonder werk, een laag inkomen en een lage scholingsgraad. Ze zijn soms eng behuist voor het aantal kinderen dat ze hebben: een klein appartement met enkel een balkon, een huis zonder tuintje. Soms heb-

niet. Wij beschouwen kinderopvang als een basisvoorziening. Een tweede thuis waar elk kind recht of heeft, vertrekkend vanuit het belang van dat kind. Voor ons is kinderopvang een uitermate geschikt hulpverleningsinstrument voor kinderen die extra sociale en pedagogische bege-

mee willen we de ontwikkelingskansen optimaliseren. Zo organiseren wij maandelijks een laagdrempelige activiteit: een kookavond, een verwendag of een spelactiviteit met ouders en kinderen, we doen samen inkopen of gaan samen ontbijten. Wat voor ons telt is dat de ouders contact leggen onder elkaar. Zonder veel vragen vertellen ze dan hun verhaal, hun zorgen en groeit het vertrouwen.'

'Kansarmen krijgen veel professionele ondersteuning en begeleiding. Maar telkens weer moet er met die hulpverleners gepraat worden over hun problemen, over de moeilijkheden,' vertelt Johan Vanroye voort. 'Hier kan het ook gaan over de positieve zaken. En we leveren ook een daadwerkelijke ondersteuning aan dat gezin: even de ouders op adem laten komen zonder de drukte van de kinderen is vaak het belangrijkste. Als de kinderen 's avonds naar huis gaan, zijn ze moe gespeeld, en gaat het er in het gezin nadien rustiger aan toe.'

Al die documenten, die ook noodzakelijk zijn voor de gesubsidieerde kinderopvang, schrikken veel mensen in kansarmoede af.

ben de ouders een zwakke gezondheid, relationele problemen en weinig tot geen sociaal netwerk.'

'De ouders van onze kinderen hebben dikwijls geen groot netwerk,' bevestigt Johan Vanroye. 'Wie gaat er op hun kind letten als het ziek is, als zij ziek zijn, als het hun even te veel wordt? Als ze er al in slagen een vriendenkring op te bouwen is dat vaak ook met mensen in kansarmoede.' Voor De Regenboog is de buitenschoolse kinderopvang veel meer dan een opvang die ouders de mogelijkheid biedt om werk en gezin te combineren. Vanroye: 'Of ouders werken interesseert ons

leiding nodig hebben. Via de opvang in De Regenboog proberen wij problemen en/of zware zorgvormen te voorkomen en vergroten wij hopelijk de mogelijkheden binnen de gezinnen.'

'Individueel werken kunnen wij niet. Maar door onze specifieke aanpak en oefeningen gebaseerd op de sensitieve, motorische en cognitieve ontwikkelingsstimulering realiseren we wel een goed welbevinden, betrokkenheid en een zekere ontwikkeling van kinderen met een handicap,' argumenteert Yota Mokos. 'Maar daarnaast vinden wij de opvoedingsondersteuning van de ouders zeker even belangrijk. Daar-

Ann Lobijn is VVSG-stafmedewerker Kinderopvangbeleid en Gelijke Kansen

'Toen ik hier twaalf jaar geleden aan de slag ging - als man nota bene -, was dat voor mij een sprong in het ongewisse. Onze dienstverlening stond bij wijze van spreken nog in de kinderschoenen.'

De donderdag van Dirk Casier, coördinator buitenschoolse kinderopvang Buggenhout

08.30 's Morgens kom ik meestal direct naar de Mallejan, onze opvangfaciliteit hier in gemeenschapscentrum De Pit, maar soms maak ik eerst een ommetje langs onze twee deelloccaties in Opstal en Opdorp. Ik ga altijd eerst na of er speciale berichten zijn van ouders. 's Morgens is de buitenschoolse opvang open vanaf kwart voor zeven, 's avonds kunnen kinderen hier tot kwart over zes terecht. We kiezen er bewust voor om onze opvangtijden niet verder uit te breiden: we willen ondersteuning bieden, maar ouders blijven de eerste opvoeders van hun kinderen.

09.00 Het laatste schoolbusje vertrekt om kwart voor negen en om negen uur zit de ochtendploeg erop voor onze begeleiders. In principe heb ik nu tot twaalf uur tijd om me met administratie en organisatie bezig te houden. Vergis je echter niet: onvoorziene omstandigheden sturen vaak mijn hele planning in de war. Een kind dat een ongelukje heeft gehad, of een verwarmingsinstallatie die het plots niet meer doet, het zijn zaken die steeds kunnen gebeuren en altijd voorrang krijgen op de rest van de dagtaken. IBO-coördinator is eigenlijk een allround functie. Je moet hier op alles voorbereid zijn.

10.00 De laatste tijd vonden er verschillende personeelswissels plaats en ik besteed nu nogal wat tijd aan de opleiding van nieuwe mensen. Daarnaast bestaat mijn werk voor een groot deel uit het coachen van mijn personeel. Onze werknemers moeten flexibel zijn en dragen ook een grote verantwoordelijkheid, ze werken immers met het grootste menselijke kapitaal: kinderen. Ik moet twintig mensen aan het werk houden, gespreid over drie verschillende locaties. Praktisch gezien is dat een groot probleem: hoezeer ik het ook zou willen, ik kan niet op drie plaatsen tegelijk zijn. Per locatie houden we eens per maand een teamvergadering. Dan bespreken we onder meer

de personeelsbezetting en bereiden we woensdagnamiddagactiviteiten voor. Maar vanmiddag is het algemene vergadering voor de drie teams samen. Die vergadering bereid ik nu voor.

11.30 Ik bekijk een aantal agendapunten voor de stafvergadering van gemeentelijke diensthoofden van overmorgen. Het contact met het gemeentebestuur is uitstekend en de diensten zijn goed afgestemd op elkaar. Met onze bevoegde schep en heb ik zelfs wekelijks een persoonlijk onderhoud over de werking van de opvangdienst. Die briefing vind ik heel waardevol, zo vorm ik een brug tussen het bestuur en de dienst. Overigens zitten we hier in De Pit samen met de sport-, cultuur- en jeugdinstellingen. Met mijn collega-diensthoofden houd ik regelmatig intern 'Pitoverleg', en wij rapporteren ook rechtstreeks aan de gemeentesecretaris.

13.30 In de algemene teamvergadering evalueren we de opvang tijdens de kerstvakantie, en houden we een brainstorming over de manier waarop we activiteiten aan de kinderen aanbieden. In de nabije toekomst willen we vooral vooruitgang boeken op het vlak van animatie en inhoudelijke activiteiten die we voor kinderen organiseren. Het zou ideaal zijn als we iemand in dienst konden nemen die zich specifiek op kinderanimatie zou kunnen toeleggen. Verder presenteer ik een stand van zaken over het ervaringsbewijs voor IBO-personeel. Volgens de nieuwe Vlaamse regelgeving moet 50 procent van het personeel in erkende IBO's tegen 2010 hetzij een A2-diploma, hetzij een vervangend ervaringsbewijs kunnen voorleggen. Nu is dat een problematiek die hier bijzonder gevoelig ligt. De meeste van onze zeventien begeleiders zijn hier indertijd immers aangeworven in het kader van een tewerkstellingsproject. Allen hebben ze daarvoor een bijscholing gevolgd van de VDAB, maar slechts een tweetal hebben ook een A2-diploma. De

overige werknemers overtuigen om zich te laten screenen door externen voor het nieuwe ervaringsbewijs is een moeilijke opdracht. Want wat als je hier al vijftien jaar goed werk levert, en er toevallig toch niet in slaagt dat bewijs te behalen? Dat zou een zware klap betekenen voor het zelfvertrouwen en de werkmotivatie van zo'n begeleider.

15.15 De eerste kinderen beginnen aan te komen voor de namiddag- en avondopvang. Ik bekijk nog een aantal lopende dossiers. Tussen de dagelijkse besommingen door probeer ik de werking van onze dienst ook gelijke tred te laten houden met de evoluties in de IBO-regelgeving. Het is niet altijd evident om de vereisten die de overheid ons oplegt, te verzoenen met de concrete situatie op de werkvloer. Als een van de begeleiders zich in de voormiddag ziek meldt, dan zou ik ook wel graag - ik zeg maar iets - aan mijn kwaliteitshandboek werken, maar op dat moment moet ik in de eerste plaats de continuïteit van de dienst verzekeren en ervoor zorgen dat er 's avonds voldoende personeel is.

17.00 Tussen vijf en zes probeer ik aanwezig te zijn op de werkvloer en houd ik me beschikbaar voor contact met de ouders. Zoals in de meeste gemeenten zit onze opvang overvol. Maar we hebben het goed hier in Buggenhout. In twaalf jaar tijd heb ik onze dienstverlening en het hele kinderopvangbeleid in een razende vaart zien evolueren. Ik heb veel groeikansen gekregen en ben daar ook dankbaar voor. Bij een rondvraag voor de laatste gemeenteraadsverkiezingen eindigde ons IBO als tweede op de lijst van beste verwezenlijkingen van het gemeentebestuur van de voorbije zes jaar. Meer motivatie om me ten volle te blijven inzetten voor dit werk, heb ik voorlopig niet nodig. | PP

GENT – De afgelopen drie jaar nam de politiezone Gent eenvoudige initiatieven die het veiligheidsgevoel van de senioren thuis en op straat verhogen. Ze deelde Help-mij-fluitjes uit en ontwierp een meterkastkaart. In 2006 verspreidde ze de brochure *Veilig uit en thuis* met preventietips voor senioren.

Fluitje en meterkastkaart geven senioren veilig gevoel

Bijna één op drie Gentenaars is senior en hun aantal zal ongetwijfeld nog toenemen. Hun onveiligheidsgevoel is

groot. Om daar iets aan te doen ontwikkelde de politie preventieve initiatieven die de zelfredzaamheid van senioren bevorderen. Om de ouderen minder kwetsbaar te maken wanneer ze de straat op gaan, schonk de politie hun een gewoon fluitje. Dankzij het lawaai van dit goedkope gadget kunnen de senioren, wanneer ze slachtoffer worden van een geweldpleging, gemakkelijk de aandacht trekken van passanten. Het herkenbare geluid van een traditioneel fluitje associeert iedereen onmiddellijk met de politie en bovendien schrikt lawaai de potentiële daders af. Ook vergt het gebruik ervan geen technische voorkennis en kan de senior dit gemakkelijk binnen handbereik opbergen in zijn jas- of broekzak.

De meterkastkaart biedt de bejaarden thuis ondersteuning tegen malafide personen die binnendringen in hun woning met de smoes dat ze de meterkast komen nakijken. Op de voorzijde van de kaart staan, naast nuttige betaal- en andere tips, voorbeelden van de meest gangbare legitimatiekaarten afgebeeld. Hierdoor krijgt de senior de reflex om aan verdachte werknemers van nutsbedrijven, stadsdiensten of politiemensen in burger hun legitimatiekaart te vragen en op haar echtheid te checken. Op de achterkant van de kaart is er ruimte om de eigen coördinaten en die van twee contactpersonen en de huisarts te noteren. Deze kant is erop gericht hulpdiensten bij een noodoproep of inter-

Tijdens een geweldpleging kunnen senioren met een fluitje gemakkelijk de aandacht van de passanten trekken.

ventie adequaat te informeren. Dat kan veel tijdswinst opleveren. De meterkastkaart moet daarom goed zichtbaar en binnen handbereik bij de ingang van de woning hangen.

Ten slotte is een brochure met preventietips voor senioren uitgegeven. *Veilig uit en thuis* behandelt naast ongemakken in verband met criminaliteit ook veiligheidsproblemen in het verkeer en dagelijkse gevaren als vallen, CO-intoxicatie en brand. Dankzij een overzicht van alle officiële instanties die hun werking richten op deze doelgroep, met hun coördinaten, vormt de brochure ook een vademecum voor ouderen die een van deze instanties willen contacteren met een probleem.

Gezien het succes van deze initiatieven bij de senioren en hun blijvende dagelijkse waardering heeft de politiezone Gent besloten op de ingeslagen weg door te gaan. Ze wil jaarlijks een project uitwerken. Dit jaar plant ze een project dat bruggen zal bouwen tussen senioren en jongeren door hen samen te brengen en kennis te laten maken met de problemen en ergernissen binnen hun respectieve leefwerelden. Interessante initiatieven zijn er genoeg, maar die hebben alleen maar kans op slagen als ze kunnen rekenen op een goede communicatie met de doelgroep en een brede samenwerking met organisaties uit het werkveld.

Inge Ruiters

Manuel Múgica-González, commissaris van politie, dienstchef Preventiecel, lokale politiezone Gent, T 09-266 65 91, manuel.mugicagonzalez@politie.gent.be

Stappenplan voor het besluit sociale huur

Het nieuwe kaderbesluit sociale huur (KBSH) werd op 12 oktober 2007 definitief goedgekeurd door de Vlaamse regering en verscheen op 7 december in het Belgisch Staatsblad. Het Besluit treedt in werking op 1 januari 2008 en is van toepassing op alle sociale verhuurders.

LUT VERBEECK

1 Wanneer is een lokaal bestuur sociale verhuurder?

Of u als lokaal bestuur woningen in eigendom hebt die onder het toepassingsgebied vallen van het KBSH, moet u zelf nagaan. Samengevat kunnen we zeggen dat alle lokale besturen die in het verleden Vlaamse subsidies ontvingen voor de realisatie van sociale huurwoningen, al dan niet in het kader van specifieke programma's als Domus Flandria, het KBSH moeten toepassen voor de verhuur van die woongelegenheden.

2 Welke stappen moet ik zetten als ik sociale verhuurder ben?

Vanaf 1 januari 2008 bent u gebonden aan nieuwe bepalingen opgenomen in het KBSH. De toepassing van dat besluit vergt wel flink wat kennisopbouw en is enkel mogelijk mits u een groeipad volgt.

De eerste focus ligt op het naleven van de inschrijvingsmodaliteiten voor nieuwe kandidaat-huurders en een correcte toewijzing van de vrijgekomen huurwoningen.

Concreet betekent dit dat een lokaal bestuur als sociale verhuurder volgende stappen moet zetten:

- U maakt een keuze voor een van de twee centrale toewijzingssystemen die het besluit sociale huur bevat.
- U zorgt voor aangepaste inschrijvingsbewijzen.
- Zodra het MB er is dat de vorm voor het inschrijvingsregister vastlegt, past u ook uw inschrijvingsreglement aan.
- U maakt een intern huurreglement op en bezorgt dit ten laatste op 30 april 2008 aan de toezichthouder.
- Omdat de al ingeschreven kandidaat-huurders na 1 januari 2008 enkel een woning toegewezen kunnen krijgen als ze voldoen aan de nieuwe toewijzingsvoorwaarden (zoals de taal- en inburgeringsvoorwaarden), is het handig hen nu al op de hoogte te brengen van de nieuwe toelatingsvoorwaarden zodat ze zich in regel kunnen stellen.
- U gebruikt de nieuwe typehuurovereenkomsten met proefcontract bij het installeren van de huurders die na 1 januari 2008 een toewijzing krijgen.

Op de website van de VVSG vindt u teksten en documenten die meer informatie verschaffen.

3 Wat met de huurprijsberekening?

Voor de huurprijsberekening verandert er voorlopig niets voor de lokale besturen. Pas vanaf het moment dat ook het nieuwe financieringssysteem van toepassing wordt op lokale besturen die sociale verhuurder zijn, zal de huurprijsberekening op een andere manier moeten gebeuren. In dit verband hebben we overigens vernomen dat Vlaams minister van Wonen Marino Keulen in 2008 werk wenst te maken van een sluitend financieringssysteem voor de lokale besturen die sociale verhuurder zijn. De VVSG wordt hierbij verder betrokken.

Lut Verbeeck is VVSG-stafmedewerker Sociale Huisvesting

- Het Besluit van de Vlaamse Regering tot reglementering van het sociaal huurstelsel ter uitvoering van titel VII van de Vlaamse Wooncode verscheen op 7 december 2007 in het Belgisch Staatsblad. Inforumnummer 22416
- Voor meer informatie: www.vvsg.be, knop beleidsthema's, welzijn, wonen

Ruimtelijke uitvoeringsplannen in praktijk

Op elk perceel in Vlaanderen zijn plannen van kracht die aangeven wat er mogelijk is en wat niet. Gemeenten kunnen deze bestemming bestendigen of wijzigen met ruimtelijke plannen. Gemeenten die niet over een ruimtelijk structuurplan beschikken, doen dit via de opmaak van een bijzonder plan van aanleg (BPA). Gemeenten die wel zo'n plan hebben, leggen de mogelijkheden van een stuk grond juridisch vast via een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP). De afgelopen jaren hebben steeds meer steden en gemeenten kennis gemaakt met dit nieuwe instrument. Niet eenvoudig, want omdat het nieuw is, is lang niet altijd zo duidelijk waar precies de grenzen van de mogelijkheden van een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan

liggen. Er is enerzijds behoefte aan flexibele plannen die vlot kunnen inspelen op de veranderende maatschappelijke behoeften. Anderzijds moeten diezelfde plannen ook voldoende rechtszekerheid bieden aan de burger. Dat is soms moeilijk te verzoenen. *Lokaal* staat aan de hand van voorbeelden stil bij wat deze nieuwe vorm van plannen heeft opgeleverd. Vorig nummer kwam het RUP Bedrijventerrein domein van Brustem in Sint-Truiden aan bod, in de volgende nummers bespreken we het RUP Dendermondsesteenweg in Laarne en dat voor Hoog-Walegem in Harelbeke.
XAVIER BUIJS

De binding met het water herstellen

De oude kleiputten langsheen de Rupel in Boom hebben lange tijd het uitzicht van heel deze regio bepaald. Mede hierdoor heeft dit gebied een lage woonkwaliteit. Het RUP Pachterslei wil hierin verandering brengen.

KARLIEN VANDECASTEELE

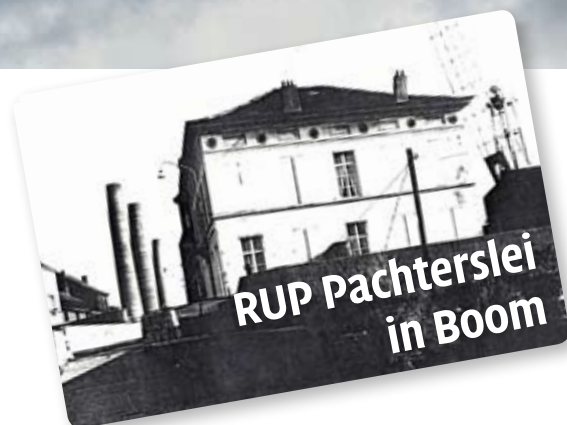
Aan de kleiputten langsheen de Rupel zijn de arbeiderswoningen over het algemeen klein en verouderd en ze hebben zelden een fijne buitenruimte. De Pachterslei, een oplopende dijkweg tussen de lager gelegen, uitgegraven kleiputten aan weerszijden, volgt het historische reliëf. Het industriële erfgoed van de oude steenbakkerijen is grotendeels verdwenen. Alleen een scheepswerf, een aantal groepjes arbeiderswoningen en een paar meesterwoningen blijven over, met nog wat resterende bedrijvigheid (met veel lawaaihinder

en overlast van stof) en enkele openbare parkeerterreinen, naast veel restgrond en pioniersvegetatie.

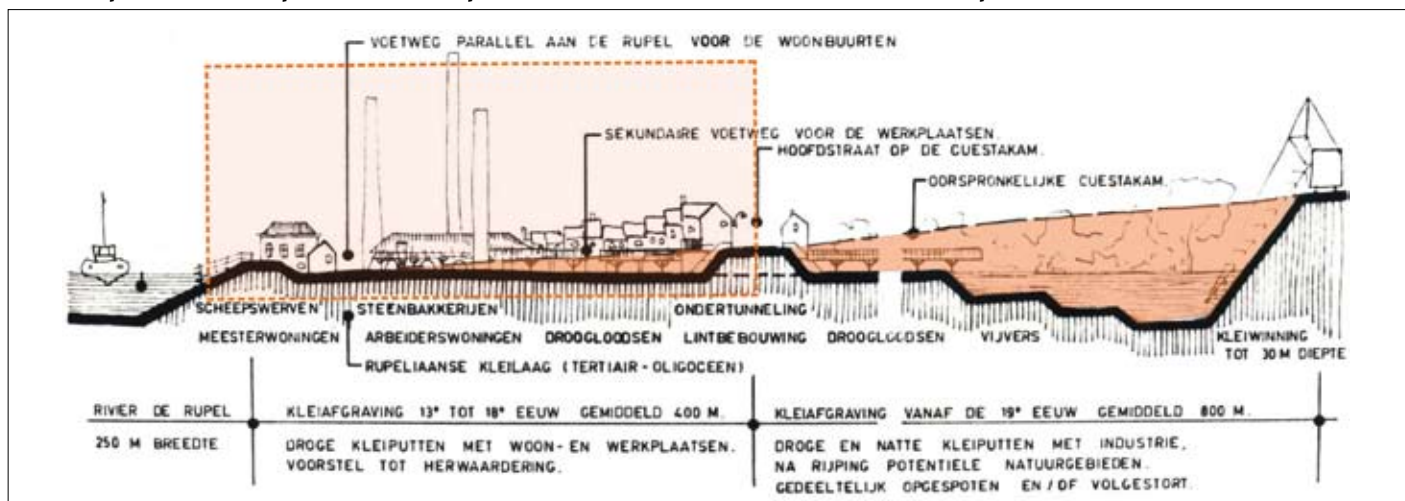
De woningen en handelspanden op de rand van de kleiputten aan de Blauwstraat-Kapelstraat hebben problematische achterkanten met uitzicht op de kleiputten. De handelspanden zijn meestal te klein en uitbreiden is niet evident. Er komt dan ook veel leegstand voor in het gebied dat een erg rommelige indruk laat.

Het RUP Pachterslei Boom wil hier iets aan doen. Dit is een projectgebied van ongeveer

19 ha op de gronden van de eerste kleiontginningen aan de Rupel. De ambitie bestaat erin de typische kenmerken van het landschap, met het reliëf en de hele structuur als de belangrijkste aanknopingspunten, uit te spelen als een extra troef bij de ontwikkeling van het gebied. De cruciale ligging aan de Rupel, nabij het centrum van Boom en tussen belangrijke natuur- en recreatiegebieden, biedt het projectgebied bijkomende potentie. Het gebied vormt een schakel in het toeristisch-recreatieve netwerk van de Rupelstreek en

Het dwarsprofiel van het Rupeliaanse landschap van zuid naar noord toont het historische landschap.

een functionele en ruimtelijke verbinding tussen het natuurgebied rond Klein Willebroek en het Provinciaal Recreatiedomein de Schorre.

Op kleinere schaal zal het gebied een sluitstuk vormen van de openruimtegedel rondom de hoofdkern, zoals aangegeven in het gemeentelijke ruimtelijke structuurplan. Het is de bedoeling de resterende fragmenten te herwaarderen en een attractief open en groen woongebied te ontwikkelen, ruimtelijk én functioneel verweven met de kern. Diverse woontypologieën mikken zowel op jonge gezinnen als op alleenstaanden en ouderen. Het streefcijfer bedraagt 25 wooneenheden per hectare.

De visie op het gebied krijgt vorm aan de hand van enkele ruimtelijke concepten en wordt samengebracht in een structuurschets. De Rupeloever, de as Blauwstraat-Kapelstraat en de dijkwegen worden daarin structuurbepalende elementen. De aanwezige groenelementen, onder meer langsheen de dijkwegen, worden uitgewerkt tot volwaardige groenstructuren die de Rupel verbinden met De Schorre en met de openruimtegedel rond de kern.

Wonen aan het water

De typische structuur van de arbeiderswoningen in clusters, aan de rand van de kleiputten en aan doodlopende straatjes, blijft zoveel mogelijk behouden. Waar mogelijk krijgen de woningen tuinen, in de hoop dat ze door deze structurele verbetering worden vernieuwd en aangepast aan de hedendaagse woonnormen.

De invulling van beide kleiputten biedt ruimte voor nieuwe woonprojecten. In de oostelijke kleiput ligt de nadruk enkel op wonen, in de vorm van een tuinwijk met een rustig en verkeersarm karakter. De bouwvolumes van de groepjes rijwoningen refereren aan de voormalige droogloodsen. Appartementen aan de rand van de wijk in de vorm van urban villa's kijken uit op het groen.

De westelijke kleiput biedt naast wonen ook ruimte voor functies die ondersteunend werken voor het aanpalende centrum van Boom. Een centrale groene parkruimte, geconcentreerd op basis van een bestaand privaat groengebied met vijver, structureert het geheel. Enkele fiets- en voetgangersdoorsteken verbinden het binnengebied en de geplande parkeermogelijkheden met het bestaande winkelcentrum. De aanpalende school krijgt de mogelijkheid om uit te breiden. Extra

Het bestemmingsplan

ECOMUSEUM VAN DE BOOMSE BAKSTEEN EN STRAMIEN

ruimte voor uitbreiding van winkels aan de achterzijde, in combinatie met tuinen en terrassen gericht op het zuiden en met uitzicht op het park, moet de vernieuwing van de winkels en woningen stimuleren. Net zoals de school krijgen ze een toegang vanuit het park, dat aan de rand wordt afgewerkt met enkele appartementsgebouwen.

Aan de Rupel moet een nieuw bouwvolume ter hoogte van het 'Bassin' een duidelijke overgang creëren tussen de stedelijke kaai in het westen en de groene oever in het oosten en tegelijkertijd zorgen voor een schaalovergang tussen de Bloemmolens als meest dominante volume aan de Kaai en de kleine korrel van de achtergelegen arbeiderswoningen.

Aan de andere zijde kan ter hoogte van de Kapelstraat een nieuw en uitgesproken volume de overgang tussen bebouwd en onbebouwd gebied versterken en als een baken de kern van Boom aankondigen.

De ontsluiting van de verschillende woonclusters gebeurt via bestaande en nieuwe doodlopende straten, die aftakken van de twee dijkwegen als belangrijkste invalswegen. Door te parkeren aan de randen van de binnengebieden komt er minder circulatie en kan het gebied multifunctioneel gebruikt worden. Verder gaat er veel aandacht binnen het gebied naar de *doorwaadbaarheid* voor zwakke weggebruikers.

Het bestemmingsplan

Het bestemmingsplan en de bijhorende stedenbouwkundige voorschriften vormen het sluitstuk en de juridische vertaling van de structuurschets.

De bestaande woningen zijn aangegeven als bouwstroken, binnen een minimum- en maximumprofiel, met daarachter een zone voor tuinen of parkeerplaatsen, van waaruit de woningen ook toegankelijk gemaakt kunnen worden. Beide grotere nieuwe woonprojecten worden opgevat als *projectzones*, waarbinnen een minimaal aantal woningen moet worden gerealiseerd, rekening houdend met opgegeven bouwvormen en een maximale bouwhoogte. Voor de uitbreiding van de school is een zone afgebakend aan de rand van het park, in combinatie met een vloer-terreinverhouding. Daardoor is de draagkracht van het gebied afgeijnd, zonder de school in de toekomst te sterk te beperken in de uitwerking van een optimaal plan.

Binnen de tuinwijk wordt extra aandacht besteed aan het publieke domein en de ontsluiting van de woningen. De bijkomende ontsluitingswegen voor fietsers en voetgangers verzekeren de doorwaadbaarheid van het gebied voor de zwakke weggebruiker.

In de opdeling van de zones en de verdeling van de typologieën is getracht maximaal rekening te houden met de eigendomsstructuur, zonder de globale structuurschets in het gedrang te brengen. Binnen een op te zetten projectstructuur kunnen alle eigenaars op een eigen en gefaseerde wijze hun deel tot ontwikkeling brengen, het aantal woningen per eigenaar komt verhoudingsgewijs ongeveer overeen met de oppervlakte van de eigendom zelf.

Karliën Vandecasteele, Stramien

De **gemeente Zemst** werft:

een administratief deskundige financiën

Niveau B

- houder zijn van het diploma van boekhouder of gegradueerde in het bedrijfsbeheer richting accountancy-fiscaliteit van het hoger onderwijs buiten de universiteit van het korte type
- slagen voor een selectieprocedure.

een planoloog

Niveau B

- houder zijn van een diploma van het hoger onderwijs buiten de universiteit van het korte type of van het diploma van het hoger onderwijs van één cyclus en bereid zijn om de opleiding ruimtelijke ordening te volgen en bij voorkeur de studies al aangevat hebben
- slagen voor een selectieprocedure.

Wij bieden

Glijdende werktijden, maaltijdcheques, premie voor wie naar het werk fietst of stapt.

Zend uw kandidatuur, met cv en een kopie van het vereiste diploma, aangetekend aan het college van burgemeester en schepenen, De Griet 1, 1980 Zemst. Ze moet ten laatste door de post afgestempeld zijn op **vrijdag 18 januari 2008**. U kunt ze ook tegen ontvangstbewijs afgeven op de Personeelsdienst, tot vrijdag 18 januari 2008 om 11 uur.

Inlichtingen:

Personeelsdienst T 015-62 71 41) en www.zemst.be, knop Handel en Werken, Vacatures.

Graduaat OPENBARE BESTUREN

De afdeling **Openbare Besturen** biedt een aangepaste en officieel erkende opleiding voor personeelsleden van provincies, gemeenten, OCMW's of andere overheidsdiensten die hun kennis wensen bij te schaven of kans willen maken op een bevordering.

Deze opleiding wordt modulair georganiseerd. Je kan kiezen uit verschillende modules:

- Communicatievaardigheden
- Burgerlijk recht
- Europees recht
- OCMW-recht
- Overheidsopdrachten
- Politieke en sociale economie
- Openbare financiën en boekhouden
- Overheidsmanagement
- Seminarie en projectwerk

**DE LESSEN STARTEN VANAF
MAANDAG 11 FEBRUARI 2008.**

CVO Elishout COOVI

E. Gryzonlaan 1 – 1070 Anderlecht
www.elishout.be/cvo - cvo@elishout.be
Tel. 02 526 77 40 – Fax 02 526 77 13

Het **gemeentebestuur van Haaltert** gaat over tot de aanwerving van een

Bestuurssecretaris op de afdeling burgerzaken

A1a-A3a - m/v - voltijds statutair

Aanwervingvoorwaarden:

1. In het bezit zijn van een diploma van universitair hoger onderwijs of daarmee gelijkgesteld of hoger onderwijs buiten universiteit van het lange type in de richting humane wetenschappen
2. Slagen voor het aanwervingsexamen.

Kandidaturen dienen, samen met een

- Afschrift van het vereiste diploma (zie verder) EN
- curriculum vitae EN
- origineel bewijs van goed gedrag en zeden (mag niet langer dan 3 maanden geleden uitgereikt zijn)

ten laatste op **donderdag 31 januari 2008** in het bezit te zijn van het college van burgemeester en schepenen.

Kandidaturen dienen aangetekend verstuurd te worden aan het college van burgemeester en schepenen, Hoogstraat 41, 9450 Haaltert,

OF tegen ontvangstbewijs afgegeven te worden op de burelen van het secretariaat, zelfde adres, eerste verdieping.

OPGELET: kandidaturen per mail worden niet aanvaard!

De functiebeschrijving, de toelatingsvoorwaarden, het programma van het aanwervingsexamen en verdere inlichtingen zijn te bekomen op hetzelfde adres.

T 053-85 86 18, personeel@haaltert.be of

T 053-85 86 19, marianne.roelandt@haaltert.be

Het **gemeentebestuur van Haaltert** gaat over tot de aanwerving van een

Administratief medewerker op de afdeling grondgebiedzaken

C1-C3 - m/v - voltijds statutair

Aanwervingvoorwaarden:

1. In het bezit zijn van een diploma van hoger secundair onderwijs of gelijkwaardig
2. Slagen voor het aanwervingsexamen.

Kandidaturen dienen, samen met een

- Afschrift van het vereiste diploma (zie verder) EN
- curriculum vitae EN
- origineel bewijs van goed gedrag en zeden (mag niet langer dan 3 maanden geleden uitgereikt zijn)

ten laatste op **donderdag 31 januari 2008** in het bezit te zijn van het college van burgemeester en schepenen.

Kandidaturen dienen aangetekend verstuurd te worden aan het college van burgemeester en schepenen, Hoogstraat 41, 9450 Haaltert,

OF tegen ontvangstbewijs afgegeven te worden op de burelen van het secretariaat, zelfde adres, eerste verdieping.

OPGELET: kandidaturen per mail worden niet aanvaard!

De functiebeschrijving, de toelatingsvoorwaarden, het programma van het aanwervingsexamen en verdere inlichtingen zijn te bekomen op hetzelfde adres.

T 053-85 86 18, personeel@haaltert.be of

T 053-85 86 19, marianne.roelandt@haaltert.be

Vanaf nu: steden en gemeenten ingeschakeld bij leerplichtcontrole

DANIEL GERAERTS

Het ministerie heeft zelf al een brief geschreven naar de spijbelaars en verwacht van de gemeenten een huisbezoek.

In de loop van januari 2008 ontvangt elk college van burgemeester en schepenen een brief van het ministerie van Onderwijs en Vorming met het verzoek de gewenste bijdrage te leveren aan de jaarlijkse leerplichtcontrole.

Het ministerie verwacht een onderzoek ter plaatse naar mogelijke overtredingen van de leerplichtwet in elke gemeente. Daartoe krijgen besturen het lijstje toegestuurd van leerplichtige minderjarigen in de gemeente die niet zijn ingeschreven in een onderwijsinstelling en die evenmin in orde zijn met de aanvraag voor thuisonderwijs. Deze groep minderjarigen is dus mogelijk niet in orde met de leerplichtwetgeving. Hun recht op leren wordt bedreigd. Het ministerie bezorgt per gemeente de restlijst met

namen en met de in het Rijksregister vermelde adressen. Meestal wordt de korpschef van de lokale politie belast met het onderzoek, soms de sociale cel van de lokale politie, soms de lokale onderwijscel. Brieven schrijven naar de adressen van deze lijst heeft geen zin. Die actie heeft het ministerie zelf al ondernomen. Een huisbezoek zou in de meeste gevallen duidelijkheid kunnen verschaffen.

Het ministerie verwacht uw medewerking op basis van de leerplichtwet van 1983 en op basis van het nieuwe decreet betreffende het flankerende onderwijsbeleid op lokaal niveau dat op 1 januari 2008 van kracht is geworden.

marleen.devry@vvsg.be

Uw personeelsadvertentie in **Lokaal, VVSG-week** én op de **VVSG-website**

Inlevering van advertenties voor:

Lokaal 3 (16 tot 29 februari 2008) : 28 januari 2008

Lokaal 4 (1 tot 15 maart 2008) : 14 februari 2008

Informatie:

Nicole Van Wichelen • T 02-211 55 43 • nicole.vanwichelen@vvsg.be

Praktijkboek Kwaliteitszorg in Welzijnsvoorzieningen geactualiseerd

Het decreet kwaliteitszorg in de welzijnsvoorzieningen betekent een blijvende uitdaging voor alle zorg- en dienstverlenende instellingen. Het *Praktijkboek Kwaliteitszorg in welzijnsvoorzieningen* biedt de manager, leidinggevende en kwaliteitscoördinator een stevige vertrekbasis om kwaliteitszorg op een systematische wijze te ontwikkelen en in te voeren. In 2007 werd het *Praktijkboek* volledig herwerkt. Tot eind januari 2008 kunt u het bestellen aan een actieprijs.

Het *Praktijkboek* is opgesplitst in twee evenwichtige delen. Het eerste deel gaat in op de meer theoretische uitgangspunten van kwaliteitszorg met handvatten en tips voor het realiseren van veranderingsprocessen binnen de organisatie. In deel twee worden concrete projecten en activiteiten uit de praktijk opgenomen. Op de cd-rom bij het handboek staat een selectie van kaders en instrumenten die meteen in de praktijk bruikbaar zijn.

Praktijkboek Kwaliteitszorg in Welzijnsvoorzieningen is een losbladige uitgave van de VVSG en Politeia en wordt meermaals per jaar aangevuld. Bestellen kan op www.politeia.be, via info@politeia.be of een fax naar 02-289 26 19. De prijs voor de drie vernieuwde basisboeken (inclusief cd-rom) bedraagt tot eind januari 119 euro voor leden (i.p.v. 139 euro) en 139 euro voor niet-leden (i.p.v. 159 euro). De bijwerkingen worden automatisch toegestuurd tegen 0,44 euro per pagina, de update van cd-rom voor 24 euro tot schriftelijke opzegging. Deze prijzen zijn inclusief btw maar exclusief verzendkosten.

LAVIA AERTS

Nieuwe infrastructuurnormen zullen het wooncomfort en de leefkwaliteit van de bewoners verbeteren.

Nieuwe infrastructuurnormen voor rusthuizen op komst

Om goede zorg te bieden is de zorgvisie uiteraard belangrijk. De bakstenen die de zorg omringen zijn van ondergeschikt belang. De infrastructuur bepaalt echter wel welke zorgconcepten mogelijk zijn en legt die ook voor vele jaren vast. De infrastructuurnormen die momenteel in de rusthuizen gelden, zijn verouderd. Vlaams minister van Welzijn Steven Vanackere wil ze daarom actualiseren. Dat kondigt hij aan in zijn beleidsbrief (stuk 1405 (2007-2008)). De nieuwe normering zal rekening houden met de RVT-normen en gaat uit van het bevorderen van het wooncomfort en de leefkwaliteit van de bewoners.

De minister wil ook aangepaste woonvormen in functie van doelgroepen realiseren, een duidelijke en haalbare overgangsregeling hanteren, een uitbreiding van het aanbod mogelijk maken en ecologisch en duurzaam bouwen aanmoedigen. Een paar concrete voorstellen werden al

met de sector besproken, maar die zijn zeker nog niet definitief. Enkele grote lijnen zijn al mee te geven. Op termijn zullen drie- en vierpersoonskamers uit de rusthuizen verdwijnen. De individuele ruimte voor de bewoners zal ook gevoelig worden opgetrokken. De normen zullen concreter en objectiever omschreven worden, zodat de inspectie ze ook zonder interpretatie kan inspecteren.

Meer duidelijkheid verwachten we tegen begin 2008. De VVSG neemt nog geen definitief standpunt in over het voorstel, omdat er nog dingen geconcretiseerd moeten worden, maar bevestigt wel degelijk de behoefte om de rusthuiswetgeving te moderniseren.

elke.vastiau@vvsg.be

Ook nieuwe brandveiligheidsnormen aangekondigd

De brandveiligheidsnormen vormen op dit moment een probleem in de ouderensector, waardoor een aantal voorzieningen niet volledig in orde is. De Vlaamse regering neemt daarom het initiatief om nieuwe brandveiligheidsnormen uit te schrijven voor de residentiële ouderenvoorzieningen (rusthuizen en serviceflats), dagverzorgingscentra en de

centra voor kortverblijf. In de beleidsbrief van minister Steven Vanackere (stuk 1405 (2007-2008)) lezen we dat hij in de loop van 2008 de Europese Commissie een ontwerp ter kennisgeving zal voorleggen. In uitvoering van deze nieuwe normen zal de minister ook een technische commissie voor de brandveiligheid oprichten, die kan beslissen over af-

wijkingen op de brandveiligheidsnormen van alle Vlaamse welzijnsvoorzieningen. De VVSG juicht toe dat er duidelijkheid zal komen voor de betrokken voorzieningen.

elke.vastiau@vvsg.be

Na 50 jaar een nieuw Verdrag voor Europa

Het is eindelijk zo ver: op 13 december 2007 werd het Verdrag van Lissabon officieel ondertekend. Het is de uiteindelijke versie geworden van het Grondwettelijke Verdrag dat door de referenda in Nederland en Frankrijk werd afgevoerd. Er is veel gesleuteld aan de tekst om tot een aanvaardbaar compromis te komen voor de 27 lidstaten. Die hebben nu tot eind 2009 de tijd om het te ratificeren. Dit nieuwe Verdrag moet de werking van de Europese instellingen beter regelen. Het geeft een grotere rol aan de nationale parlementen, maakt komaf met de vroegere structuur van de verschillende pijlers, stelt een hoge vertegenwoordiger aan voor buitenlandse betrekkingen en voert de stemming met gekwalificeerde meerderheid door. Dit Verdrag is het sluitstuk van alle eerdere Verdragen die tot stand kwamen na de oprichting van 'Europa' in 1957 met het Verdrag van Rome. Voor de lokale besturen is het nieuwe Verdrag een stap vooruit. Voor de eerste keer worden zij in een Europees Verdrag vermeld en erkend

als bestuurlijke entiteiten. Daarnaast staat het subsidiariteitsprincipe duidelijker ingeschreven in het Verdrag: het omvat nu ook de lokale en regionale overheidsniveaus. Dit betekent dat de Europese Unie niet mag optreden op terreinen waar regionale en lokale overheden dit beter kunnen. In de vroegere Verdragen werd het subsidiariteitsbeginsel gezien als een zaak tussen Europa en de nationale overheden. Nu deze tekst door alle lidstaten werd aanvaard, kan de Europese Unie opnieuw haar aandacht richten op essentiële onderwerpen, aldus de Oostenrijkse ambassadeur tijdens een toelichting voor verenigingen van steden en gemeenten. 'Wat gaat de Unie de volgende jaren doen op het vlak van klimaatwijzigingen, energie, migratie – kortom, wat is het Europese antwoord op de globalisering?' Dat dit in partnerschap moet gebeuren met de lokale besturen, gaf de ambassadeur zonder aarzelen toe.

betty.dewachter@vvsg.be

Europa mag niet meer optreden op terreinen waar regionale en lokale overheden dit beter kunnen.

Diensten van algemeen belang in het nieuwe Verdrag

Het Verdrag van Lissabon dat de herziene basis vormt voor de werking van de Europese Unie, bevat een Protocol over de diensten van algemeen belang. Hierin wordt de nadruk gelegd op de essentiële rol en de ruime discretionaire bevoegdheid van de nationale, regionale en lokale autoriteiten om diensten van algemeen economisch belang te verrichten, te doen verrichten en te organiseren. De Europese Commissie meent dat hiermee voldoende duidelijkheid is gecreëerd over de diensten, maar er blijft veel reactie komen. Van de burgemeesters van tien hoofdsteden, waaronder Brussel en Amsterdam, van onze Europese koepel van verenigingen van steden en gemeenten, van andere instanties. De Eu-

ropese Commissie blijft namelijk zeer terughoudend om een overkoepelend regelgevend kader te creëren en kiest (voorlopig) voor een sectorale benadering.

Een ander probleem blijft de omschrijving van de diensten van algemeen belang waarbij de toevoeging van 'economisch' veronderstelt dat de Europese regels van staatssteun en aanbesteding ongeveer op alle diensten van toepassing zijn, ook op openbare diensten die door lokale besturen worden aangeboden. De discussie is zeker niet afgerond en zal de volgende jaren de nodige aandacht blijven vragen. Wordt dus vervolgd.

betty.dewachter@vvsg.be

De **gemeente Oud-Heverlee** wil zich op korte termijn versterken met een (m/v)

Deskundige werken

(C4-C5/B1-B3) - in statutair verband

Technisch medewerker

(C1-C3) - in statutair verband

Als **deskundige werken** beschikt u over één van de volgende diploma's:

- de diploma- en/of vormingsvereisten in openbare besturen voor aanwerving op het niveau C4-C5 (H.S.O. + specifieke vorming) of B1-B3 (graduaat of bachelor).

en bent u verantwoordelijk voor:

- de coördinatie van werklieden en poetsvrouwen (planning, dagelijkse opvolging, begeleiding)
- samenstelling dossiers, planning en dagelijkse opvolging van werken in eigen beheer
- onderhoud van eigen werkmateriaal en rollend materieel.

Als **technisch medewerk(st)er** beschikt u over het diploma van:

- hoger secundair onderwijs of gelijkgesteld en bent u verantwoordelijk voor:
- het tijdig, correct en volledig uitvoeren van toegewezen administratieve taken
- het aanvragen van offertes, opstellen en controleren van lastenboeken en controleren van facturen
- het opvolgen van onderhoudscontracten
- het voorbereiden en opvolgen van dossiers voor schepencollege en gemeenteraad;
- het verstrekken van informatie, aannemen van telefonische oproepen, verwerken van binnenkomende klachten, klantgerichte dienstverlening aan de burger.

Zoekt u bovendien een job in een groene landelijke gemeente, waar het goed is om te wonen en te werken, die ook met het openbaar vervoer gemakkelijk bereikbaar is?

Dan bent u de kandidaat die wij zoeken.

Stuur ten laatste **31 januari 2008** uw cv, motivatiebrief, met duidelijke vermelding van de functie waarvoor u zich kandidaat wenst te stellen en een kopie van uw diploma aangetekend naar het college van burgemeester en schepenen, Gemeentestraat 2, 3054 Oud-Heverlee. De poststempel dient als bewijs.

Bijkomende inlichtingen zijn te bekomen bij het gemeentebestuur Oud-Heverlee, dienst Personeel, Gemeentestraat 2, 3054 Oud-Heverlee, T 016-38 88 29, secretariaat@oud-heverlee.be of via www.oud-heverlee.be

Voldoet u aan de voorwaarden van de door u gekozen functie(s), dan wordt u schriftelijk uitgenodigd om deel te nemen aan een bekwaamheidsproef, waarin u de mogelijkheid geboden wordt uw kennis en motivatie te bewijzen.

Het gemeentebestuur van **Ingelmunster** is een dynamisch en snel groeiend openbaar bestuur. Om onze doelstellingen mee te helpen realiseren, gaan wij over tot de aanwerving van een

Stafmedewerker Financiën

niveau A1a-A3a – m/v - voltijds Statutair

Uw functie

Beleidsvoorbereidend werk inzake gemeentefinanciën, budget, meerjarenplanning en financiële analyses
Ondersteuning verlenen bij het opstellen van het budget, budgetwijzigingen, jaarrekening en bijhorende verslaggeving
Financiële rapporteringen en opvolging van diensten, projecten of budgethouders
Uitwerken en opvolgen van de administratieve organisatie en procedures van de financiële dienst

Voorwaarden

Beschikken over een universitair diploma (een diploma economische wetenschappen strekt

tot aanbeveling)

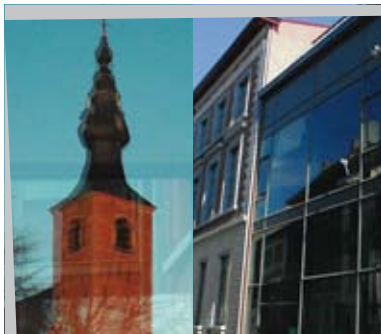
Functionele expertise op vlak van financieel management en financiële economie
Ervaring is geen vereiste, maar strekt wel tot aanbeveling

Aanbod

Een boeiende en gevarieerde job binnen een dynamisch openbaar bestuur
Statutaire benoeming (met proefperiode)
Aantrekkelijk salarispakket (wettelijke barema's, inclusief maaltijdcheques, tussenkomst openbaar vervoer, fietsvergoeding, gratis hospitalisatieverzekering)
Eventuele doorgroeiingsmogelijkheid tot financieel beheerder

Om aangeworven te worden dient men te slagen voor een selectieprocedure. Een eerste selectieproef (multiple choice examen dat peilt naar de financiële en economische kennis van de kandidaten) gaat door op dinsdag 12 februari 2008 om 18u30 te Ingelmunster, indien het aantal kandidaten meer dan 8 is. Voor meer informatie (algemene toelatings- en aanwervingsvoorwaarden, kennisvereisten, profiel en modaliteiten van aanwerving) kan contact worden opgenomen met Stefaan De Clercq, stafmedewerker personeel en organisatieontwikkeling, T 051-33 74 13 of stefaan.declercq@ingelmunster.be.

Kandidaturen dienen de gemeente Ingelmunster te bereiken ten laatste op woensdag **23 januari 2008** en worden gericht aan het college van burgemeester en schepenen, Oostrozebekestraat 4, 8770 Ingelmunster.

In onze snel evoluerende samenleving dreigen er nog altijd mensen uit de boot te vallen. Als moderne overheidinstelling wil het OCMW van Mechelen daarom een belangrijke sociale doelstelling waarmaken, zodat iedereen optimaal en op zijn of haar tempo kan participeren aan onze samenleving. Met zijn 750 personeelsleden realiseert het OCMW Mechelen een waaier van diensten inzake maatschappelijke dienstverlening en ouderenzorg. Wil je hierin een cruciale rol spelen, dan kan dat. We zoeken gedreven kandidaten (m/v) voor volgende functie:

verantwoordelijke technisch onderhoud woon- en zorgcentrum Hof van Egmont (statutaire aanwerving met een wervingsreserve van 3 jaar)

Jouw functie: je ondersteunt het hoofd Facilitaire Diensten in zijn/haar opdracht. Zo signaleer je concrete noden en knelpunten in het woon- en zorgcentrum en geef je advies over het aankoopbeleid en -beheer, personeelsbezetting, taakhoud, enz. Je meldt technische pannes, werkt mee aan de opdrachten van de preventieadviseur en organiseert de praktische toepassing van actieplannen en richtlijnen. Je geeft leiding aan een groep van 40 medewerkers, je volgt hun prestaties op en sensibiliseert hen over het naleven van werkvoorschriften en procedures.

Jouw profiel: je hebt een bachelordiploma in een technische richting of je hebt een diploma secundair onderwijs met minstens 200 uren bijkomende opleiding en minimum 4 jaar ervaring in een technische functie bij een openbaar bestuur. Je hebt ervaring in het leiden van een team en je beschikt over een goede technische knowhow. Je kunt zelfstandig werken, hebt verantwoordelijkheidszin en neemt graag initiatief. Niveau: C4-C5 of B1-B3 (afhankelijk van diploma), bruto-beginwedge voltijds 2 039,62 euro/maand. **Voor meer informatie over deze functie kun je contact opnemen met dhr. Marc Moens, hoofd Facilitaire Diensten Hof van Egmont, marc.moens@ocmwmechelen.be of tel. 015 41 29 44. De selectieproeven vinden plaats op donderdag 21 februari 2008.**

Aanbod: een betrekking met ruime verantwoordelijkheid • een boeiende en afwisselende job in een aangename werkomgeving • veel contacten in een stabiele omgeving • loon volgens wettelijke barema's (anciënniteit uit de openbare sector wordt verrekend + maximaal 6 jaar privé-anciënniteit) • met als extra's: een interessante verlofregeling, opleidingsmogelijkheden, maaltijdcheques en hospitalisatieverzekering.

Interesse? Voor de volledige functiebeschrijving, de loonvoorwaarden en de selectieprocedure voor deze functie kun je terecht op de website www.ocmwmechelen.be of bij mevr. Mia Spaey, tel. 015 44 52 52, e-mail: info@ocmwmechelen.be. Je motivatiebrief en cv stuur je uiterlijk **donderdag 31 januari 2008** naar info@ocmwmechelen.be of naar mevr. M. Spaey, dienst Personeelsorganisatie, Lange Schipstraat 27, 2800 Mechelen.

Gewijzigd decreet lokaal cultuurbeleid nu uitvoerbaar

De Vlaamse regering keurde op 7 december de wijziging van het Uitvoeringsbesluit Lokaal Cultuurbeleid goed. Het gewijzigde Besluit maakt de decreetwijziging van 13 juli 2007 uitvoerbaar.

Vlaams minister van Cultuur Bert Anciaux hield in de wijziging rekening met de opmerkingen en bezorgdheid van de VVSG en de Commissie Cultuur bepleitte. Zo kunnen de gemeenten hun projectaanvraag vanuit de A-cultuurcentra in het kader van het cultuurconvenant nu indienen tot 29 februari 2008. De gemeentebesturen worden dan voor 15 maart 2008 in kennis gesteld van de beslissing van de minister in verband met het cultuurconvenant, en over het jaarlijkse subsidiebedrag dat daarmee samenhangt. De gemeenten met een B- of C-centrum moeten hun inspanningsverbintenis ook indienen voor 29 febru-

ari 2008. Ook voor deze centra verneemt het gemeentebestuur voor 15 maart 2008 het bedrag waarmee de enveloppensubsidie wordt verhoogd. Het Besluit stelt ook dat gemeenten met één integraal cultuurbeleidsplan één integraal actieplan maken. In gemeenten met een gemeenschapscentrum zonder integraal cultuurbeleidsplan moet de bibliotheek ook een actieplan indienen. Het actieplan moet goedgekeurd worden door het college van burgemeester en schepenen, na advies van de cultuurraad en het beheersorgaan van de bibliotheek. De actieplannen hoeven niet meer aan de Vlaamse administratie bezorgd te worden.

De Vlaamse administratie regelt tijdens de looptijd van het (cultuur)beleidsplan een evaluatiemoment en een schriftelijk verslag aan de gemeente met bevindingen en aanbevelingen. De gemeentebesturen ontvangen nog een administratieve richtlijn ter toelichting van het team lokaal cultuurbeleid uit het bevoegde Vlaamse Agentschap.

hilde.plas@vvsg.be

www.vlaanderen.be/cultuurbeleid/regelgeving

Billijke vergoeding sociaal-culturele sector: huidige tarieven met één jaar verlengd

De huidige tarieven van de billijke vergoeding worden met één jaar verlengd. Dit werd op 6 december 2007 beslist door de bevoegde Commissie Artikel 42 van de Auteurswetgeving, waar vertegenwoordigers van zowel de beheersvennootschappen als de verschillende sectoren zetelen. Ook de VVSG zetelt in deze commissie.

De billijke vergoeding is de vergoeding die betaald moet worden voor het publieke gebruik van het muziekrepertoire van de uitvoerende artiesten en muziekproducenten. De tarieven worden berekend op basis van een aantal parameters zoals aard van de ruimte (winkel, cultuurcentrum), aantal m² van de ruimte, de aard van de activiteit (met of zonder drankaanbod, met of zonder dansgelegenheid). Er zijn twee mogelijkheden om als organisator de vergoeding te betalen: ofwel per afzonderlijke activiteit (tijdelijke activiteit), ofwel via een jaartarief voor een specifieke ruimte of permanente uitbating (bijvoorbeeld voor een jeugdhuis of voor een cultuurcentrum). Wanneer voor de ruimte waarin de activiteit plaatsvindt een jaartarief wordt betaald, hoeven de gebruikers van die ruimte geen afzonderlijke vergoeding meer te betalen en geen afzonderlijke aangifte meer te doen voor hun activiteit. De meeste bestaande tarieven liepen tot 31 december 2007 en nieuwe onderhandelingen dienden zich aan. Aangezien een regering van lopende zaken moeilijk verregaande beslissingen kan nemen, stelde de voorzitter van de desbetreffende commissie voor om de huidige tarieven tot eind 2008 te behouden. Dit voorstel werd met eenparigheid van stemmen goedgekeurd. De huidige tarieven die gelden voor jeugdhuisen, polyvalente zalen en cultuurcentra worden dus met één jaar verlengd, tot 31 december 2008. De beheersvennootschappen hebben laten weten dat ze in 2008 over alle tarieven voor alle sectoren opnieuw willen

STEFAN DEWICKERE
Een organisator kan de billijke vergoeding op twee manieren betalen: per activiteit of via een jaartarief voor een specifieke ruimte of een permanente uitbating.

onderhandelen. De VVSG zal deze gesprekken volgen en erover waken dat de tarieven voor de sociaal-culturele sector 'billijk' blijven.

sabine.vancauwenberge@vvsg.be

Wet van 30 juni 1994 betreffende auteursrecht en naburige rechten, BS van 27 juli 1994, Inforumnummer 122083

De tarieven vindt u terug op www.debillijkevergoeding.be.

Naar een vergoeding van de flexibele opvang door onthaalouders

Binnen het Vlaamse actieplan flexibele en occasionele opvang is er een jaarlijks budget van anderhalf miljoen euro gereserveerd voor het vergoeden van flexibele opvang gepresteerd door onthaalouders aangesloten bij een dienst voor onthaalouders. Het gaat om opvang op een wettelijke feestdag, op een weekenddag, en minstens 30 minuten voor zeven uur 's morgens of 30 minuten na zes uur 's avonds. Per dag is er voor elk individueel kind maximaal één flexibele opvangprestatie mogelijk.

Om een concrete en realistische verdeling van het jaarlijkse budget van 1.547.000 euro mogelijk te maken, verzamelen de diensten al van begin 2007 meer gegevens over de flexibele opvang die feitelijk gepresteerd wordt door aangesloten onthaalouders. Op basis van die gegevensverzameling en -registratie in het eerste en tweede kwartaal van 2007 door alle Vlaamse diensten wordt geschat dat alle aangesloten onthaalouders ongeveer 220.000 flexibele opvangprestaties per jaar presteren. Begin december 2007 werd in een overleg tussen de sector, de werknemersorganisaties en Kind en Gezin een voorlopig akkoord bereikt over de verdeling van het voor de diensten en aangesloten onthaalouders beschikbare budget binnen het actieplan flexibele en occasionele opvang. Dit akkoord over de verdeling van de middelen werd voor de kerstvakantie nog bezorgd aan Vlaams minister van Welzijn Steven Vanackere die uiteindelijk zal beslissen over de concrete verdeling van de middelen.

Budget nog onduidelijk

Hoeveel budget er uiteindelijk jaarlijks zal zijn voor het feitelijk vergoeden van de flexibele opvang gerealiseerd binnen diensten en door de aangesloten onthaalouders is vandaag nog onduidelijk. Het beschikbare budget van 1,5 miljoen euro wordt immers ook gebruikt voor het herstel van de gesubsidieerde capaciteit bij de diensten. Ter herinnering: de diensten die in 2007 gesubsidieerde capaciteit verloren zagen gaan – als gevolg van de omzetting van de subsidiëring gebaseerd op schijven van 7 opvanggezinnen naar kindplaatsen – hebben, als ze aan de voorwaarden voldoen, recht op een zeker herstel van capaciteit. Na aftrek van het voor het financieren van dit herstel van capaciteit maximaal noodzakelijke budget rest er nog minstens 750.000 euro jaarlijks voor het financieren van de flexibele opvang.

Verdelingsvoorstel concreet vanaf 2008

Het voorstel dat ieders goedkeuring krijgt: onthaalouders krijgen 2,5 euro per flexibele opvangprestatie, met een maximum van één vergoeding per kind per dag. Dit bedrag van 2,5 euro zou vastgelegd worden tot 30 juni 2008. Voor die datum wordt geëvalueerd of er voldoende budget is om alle flexibele opvangprestaties te blijven betalen aan 2,5 euro. De extra vergoeding zou samen met de kostenvergoeding uitbetaald worden. De diensten krijgen in dit voorstel een vast bedrag van 5 euro per jaar per erkende kindopvangplaats.

Het bedrag dat nog rest van het totale budget na aftrek van de vergoeding voor de onthaalouders en na aftrek van het vaste bedrag voor de diensten, wordt verdeeld over de diensten op basis van de feitelijk binnen de dienst gerealiseerde flexibele opvangprestaties in dit bepaalde jaar. De dienst krijgt dus – naast de 5 euro per kindplaats – een bepaald percentage van het restbedrag van het budget.

Verdelingsvoorstel in 2007

Onthaalouders krijgen 2,5 euro per flexibele opvangprestatie vanaf 1 juli 2007. Met een maximum van één bedrag per kind per dag. Uiteraard zullen deze bedragen – als de besluiten voor de toekenning zijn goedgekeurd – pas in 2008 uitbetaald kunnen worden.

STEFAN DEWICKERE

Naar schatting presteren alle aangesloten ouders samen zowat 220.000 flexibele opvangprestaties per jaar.

Het bedrag dat overblijft na betaling van de onthaalouders wordt in 2007 verdeeld over de diensten op basis van het aantal erkende kindplaatsen. De hoogte van dit bedrag is nog onzeker, want het startbudget is nog onzeker en het is ook onduidelijk hoeveel flexibele opvangprestaties vergoed moeten worden in het derde en vierde kwartaal van 2007. Concreet, als de diensten massaal in aanmerking komen voor herstel van plaatsen zal het bedrag niet meer zijn dan 15 euro per kindplaats. Is het aantal diensten dat een beroep kan doen op herstel van plaatsen minimaal, dan zou het bedrag per kindplaats kunnen oplopen tot 38 euro maximaal. Duidelijkheid over dit bedrag komt er pas na 1 april 2008. De extra subsidie kunnen de diensten wellicht goed gebruiken om de bijkomende investeringen te financieren die noodzakelijk zijn voor aanpassing van de software aan de flexibele opvang.

ann.lobijn@vvsb.be

Milieuhandhavingsdecreet goedgekeurd: gemeentelijke administratieve sancties mogelijk

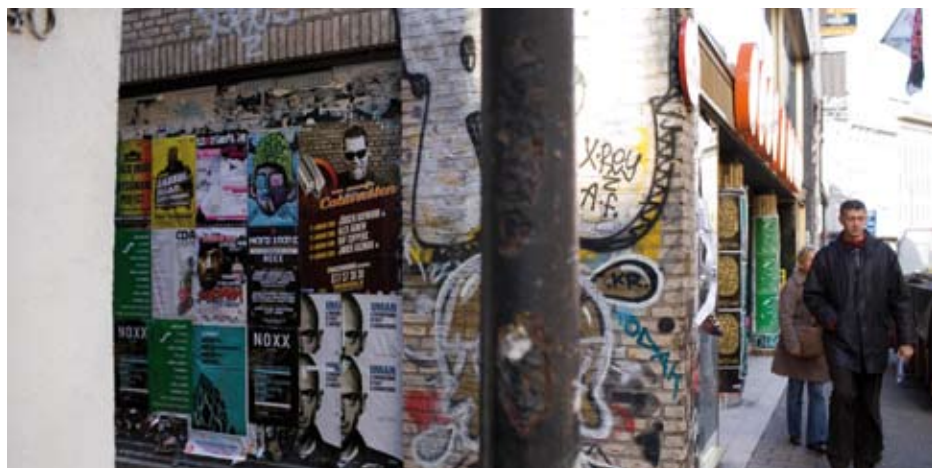
Het Vlaamse Parlement heeft op 12 december het ontwerp-milieuhandhavingsdecreet goedgekeurd, het zal binnenkort in het Staatsblad verschijnen. In die tekst zijn de nodige amendementen aangebracht om gemeentelijke

administratieve sancties mogelijk te maken. In afwijking van de normale strafbepalingen kunnen gemeenten voor *kleine vormen van openbare overlast* gemeentelijke administratieve sancties bepalen. Wanneer een gemeente

dat niet doet, geldt in die gemeente voor die zaken een strafrechtelijke geldboete van maximaal 250 euro (inclusief opdeciepen). Deze kleine vormen van openbare overlast worden opgesomd in de amendementen en in het verslag van de commissie Leefmilieu. In eerste instantie worden de strafbepalingen van het milieuhandhavingsdecreet gewijzigd. Omdat de inwerkingtreding van het milieuhandhavingsdecreet nog niet voor morgen is, wordt de strafbepaling van het afvalstoffendecreet gewijzigd en deze wijziging treedt bij publicatie in het Staatsblad onmiddellijk in werking.

steven.verbanck@vvsg.be en
koen.vanheddeghem@vvsg.be

Het ontwerp-milieuhandhavingsdecreet maakt gemeentelijke administratieve sancties mogelijk om kleine vormen van openbare overlast aan te pakken.

ADVERTENTIE

Het OCMW Heist-op-den-Berg

Coördinator/trice voor de dienst Buitenschoolse Kinderopvang voor de sociale dienst afdeling zorgverlening

niveau B - M/V - in statutair verband

Diplomaver-eiste:

maatschappelijk assistent of sociaal verpleegkundige.

De betrekking wordt vacant verklaard bij aanwerving.

De aanwervingsvoorwaarden, de bijhorende documentatie en informatie kunnen worden bekomen op de personeelsdienst van het OCMW, T 015-24 93 50.

De kandidaturen (met de vereiste bijlagen) dienen op het OCMW toe te komen ten laatste op vrijdag **25 januari 2008**.

Ze moeten per aangetekend schrijven worden gericht aan: mevrouw M. LEKENS-BOSMANS, voorzitter OCMW, Stationsstraat 2, 2220 Heist-op-den-Berg.

Werkwijze attest van voldoende huisvesting in het kader van gezinshereniging

De VVSG krijgt regelmatig vragen over het attest van voldoende huisvesting: het attest waarbij de gemeente vaststelt dat de huisvesting voldoet om bijkomende gezinsleden na de gezinshereniging op te vangen. De toepassing van deze bepaling veroorzaakt aanzienlijke problemen, zo stelt ook de dienst Vreemdelingenzaken van de federale overheid vast. Met het oog op een toekomstige aanpassing werd enkele steden suggesties gevraagd om deze regelgeving aan te passen. Principieel vindt de VVSG het attest een nuttig instrument, omdat op deze manier problemen als overbewoning van een woning en overlast kunnen worden voorkomen. De dienst Vreemdelingenzaken adviseert om voorlopig alle verwijzingen naar de gewestelijke kwaliteit- en veiligheidsnormen voor woningen weg te laten en enkel te attesteren dat de huisvesting zal voldoen. De VVSG lijkt het echter logisch dat bij de beoordeling van de geschiktheid van de huisvesting de Vlaamse gemeenten zich laten leiden door de Vlaamse kwaliteitsnormen voor woningen en kamers. Dat is een objectieve manier van beoordelen en op die manier ligt de lat in alle Vlaamse gemeenten even hoog. Bij de beoordeling van de huisvesting in het kader van gezinshereniging raden wij dan ook aan om het 'conformiteitattest' zoals dat bekend is in de Vlaamse wooncode als leidraad te nemen, maar zonder het document zo te noemen of ernaar te verwijzen. Deze werkwijze is natuurlijk wel arbeidsintensief, omdat dan meestal een plaatsbezoek nodig is.

xavier.buijs@vvsg.be

Informatie op www.dofi.fgov.be (dienst Vreemdelingenzaken) en op www.vmc.be (Vlaams Minderhedencentrum)

Roeselare 10 januari
Visites aan goede lokale veiligheidspraktijken

Buurtbeheer van een park. Organisatie in samenwerking met de Koning Boudewijnstichting.
www.vvsg.be

Leuven start 24 januari
Omgaan met psychisch zieken

Driedaagse opleiding voor OCMW-maatschappelijk werkers over eenvoudige gesprekstechnieken op basis van oplossingsgerichte therapie.
www.vvsg.be

Leuven start 14 februari
Uitbouw van een doeltreffende vrijwilligerswerking

Tweedaagse opleiding over de nieuwe regelgeving met een ideaalmodel voor de opzet van een authentieke vrijwilligerswerking.
www.vvsg.be

Gent 12 januari
Toegankelijke website voor kinderen en jongeren

Vorming in toegankelijk schrijven voor het web en toegankelijke websites voor iedereen.
www.vipjeugd.be

Duffel 25 januari
De patiënt als burger

Symposium over de psychiatrische patiënt als patiënt en als burger en hoe de samenleving hun burgerschap kan bevorderen.
www.pz-duffel.be

Leuven start 19 februari
Warm en assertief, hoe doe je dat samen?

Tweedaagse vorming over het omgaan met weerstanden en agressie, het hanteren van communicatiewapens en een assertiviteits-training. Doelgroep: verzorgenden en verplegenden in de ouderenzorg.
www.vvsg.be

Brussel start 17 januari
Samen slagen... over team(re)building

Tweedaagse opleiding rond cruciale basisdynamieken als basis voor intervisiesessies binnen een team.
www.vvsg.be

Aalst 3 februari
Visites aan goede lokale veiligheidspraktijken

Thema Carnaval. Organisatie in samenwerking met de Koning Boudewijnstichting.
www.vvsg.be

Riemst 19 februari
Visites aan goede lokale veiligheidspraktijken

Lummelhoeken voor hangjongeren. Organisatie in samenwerking met de Koning Boudewijnstichting.
www.vvsg.be

Brussel 22 januari
Heusden-Zolder 12 februari
Lokaal flankerend onderwijsbeleid

Startdagen over het concept lokaal flankerend onderwijsbeleid en goede praktijken. Organisatie in samenwerking met het departement Onderwijs en Vorming van de Vlaamse Gemeenschap.
www.vvsg.be

Herent/Kortenberg 12 februari
Visites aan goede lokale veiligheidspraktijken

Praktijk over wijkbabbels. Organisatie in samenwerking met de Koning Boudewijnstichting.
www.vvsg.be

Gent 22 februari
Geheugentraining

Tweedaagse opleiding met follow-up voor centrumleiders LDC, animatoren en ergotherapeuten.
www.vvsg.be

Diest 22 januari
Visites aan goede lokale veiligheidspraktijken

Inbraakpreventie met vrijwilligers. Organisatie in samenwerking met de Koning Boudewijnstichting.
www.vvsg.be

Hasselt 12 februari
De werking van het OCMW

Vijfdaagse basismodule voor maatschappelijk werkers sociale dienst over het wettelijke kader en de relatie tussen het OCMW en de gemeente in het kader van het nieuwe OCMW-decreet.
www.vvsg.be

Gent 26 februari
Interculturaliseren

Actie- en ontmoetingsdag voor de cultuur-, jeugdwerk- en sportsector met het oog op uitwisseling van interculturele ideeën en praktijken.

NIX TRILJOEN

tijd nemen om te bouwen

Publicis Consultants | © Neil Rabinowitz/CORBIS

DEXIA

Europese Bankgroep

En als we eens de tijd namen?

Terwijl vandaag de dag alles sneller en sneller gaat en de korte termijn regeert, herontdekken we een essentiële waarde: tijd is voor de mensen van vitaal belang om te slagen.

Dexia is wereldleider op het gebied van de financiering van collectieve voorzieningen en de financiële dienstverlening aan de openbare sector. Het is een belangrijke retailbank in België en Luxemburg, speelt een vooraanstaande rol in Europa bij het beheer van financiële activa – met name duurzame fondsen – en is een expert op het vlak van de financiële markten. Dexia is zowel een stabiele als een vooruitziende groep die aan al haar cliënten innovatieve producten en diensten aanbiedt, afgestemd op hun langetermijnbehoeften en met het oog op een duurzame groei.

www.dexia.com

Wij weten meer dan ik

TREFDAG

ICC Gent

17 april 2008

Samenwerken, hoe denk jij erover?

Pleiten voor meer samenwerking op lokaal niveau is mooi. Maar hoe zit het op het terrein? Kom naar de tweejaarlijkse Trefdag van de VVSG en toets de theorie aan de praktijk.

De VVSG Trefdag, ook iets voor jou?

Als je op zoek bent naar een verrijkende ervaring over samenwerken en netwerken voor lokale besturen, dan moet je er gewoon bij zijn.

Iedereen komt. Jij ook?

De Trefdag is hét evenement bij uitstek voor iedereen die te

maken heeft met lokaal bestuur. De Trefdag biedt je een unieke gelegenheid om nieuwe mensen te ontmoeten en waardevolle ervaringen uit te wisselen. Het belooft opnieuw een bijzondere editie te worden met heel wat speciale gasten en vernieuwende thema's, workshops en debatformules.

Noteer het alvast in je agenda:
17 april 2008, ICC Gent.

Inschrijven kan nog niet, maar hou zeker de volgende Lokaal in de gaten. Of kijk regelmatig op www.vvsg.be.

VVSG
voor gemeente & OCMW

